

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

Петак, 11. јул 2014. године

БАЊА ЛУКА

Број 59

Год. XXIII

www.slglasnik.org

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

877

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДРЖАВЉАНСТВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о држављанству Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет четвртој сједници, одржаној 10. априла 2014. године.

Вијеће народа Републике Српске је актом, број: 03.2-102/14, од 22. априла 2014. године, обавијестило Народну скупштину да наведени закон спада у питање повреде виталног националног интереса бошњачког народа.

Заједничка комисија Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске, на сједници одржаној 26. маја 2014. године, у складу са Амандманом LXXVII, није усагласила наведени закон, те је исти достављен Вијећу за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске.

Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске донијело је Одлуку број: УВ-2/14, од 25. јуна 2014. године, којом је утврђено да није повријеђен витални национални интерес бошњачког народа у Закону о држављанству Републике Српске.

Одлука Вијећа за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске, број: УВ-2/14, од 25. јуна 2014. године, објављена је у "Службеном гласнику Републике Српске", број 57/14, од 4. јула 2014. године.

Број: 01-020-3425/14
8. јула 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ДРЖАВЉАНСТВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређују начин, услови и поступак за стицање и престанак држављанства Републике Српске.

Члан 2.

(1) Сви држављани Републике Српске су самим тим држављани Босне и Херцеговине.

(2) Лицима којима престаје држављанство Републике Српске истовремено престаје и држављанство Босне и Херцеговине, осим ако не стекну држављанство Федерације Босне и Херцеговине.

(3) Држављанима Републике Српске којима је престало држављанство Босне и Херцеговине истовремено престаје и држављанство Републике Српске.

Члан 3.

Држављанин Републике Српске који има и страно држављанство у поступку пред органима власти Републике Српске сматра се искључиво држављанином Републике Српске.

Члан 4.

Сви држављани Републике Српске уживају иста људска права и основне слободе утврђене Уставом Босне и Херцеговине и Уставом Републике Српске, као и заштиту тих права на територији Републике Српске.

II - СТИЦАЊЕ ДРЖАВЉАНСТВА

Члан 5.

Држављанство Републике Српске стиче се:

- а) поријеклом,
- б) рођењем на територији Републике Српске,
- в) пријемом држављанина Федерације Босне и Херцеговине у држављанство Републике Српске,
- г) усвојењем,
- д) прирођењем и
- ђ) на основу међународног споразума.

1. Стицање држављанства поријеклом

Члан 6.

Дијете стиче држављанство Републике Српске поријеклом:

- а) чија оба родитеља у тренутку рођења дјетета имају држављанство Републике Српске, без обзира на његово мјесто рођења,
- б) чији је један родитељ био држављанин Републике Српске у тренутку рођења дјетета и дијете је рођено на територији Републике Српске и

в) чији је један родитељ био држављанин Републике Српске у тренутку рођења дјетета, а дијете је рођено у иностранству, ако би оно иначе било без држављанства.

Члан 7.

(1) Дијете рођено у Федерацији Босне и Херцеговине или иностранству чији један родитељ у тренутку рођења дјетета има држављанство Републике Српске, а чији други родитељ нема држављанство Републике Српске, односно Федерације Босне и Херцеговине, стиче држављанство Републике Српске ако до навршене 23 године живота буде пријављено ради уписа као држављанин Републике Српске надлежном органу Републике Српске, односно дипломатско-конзуларном представништву Босне и Херцеговине у иностранству.

(2) Дијете које стиче држављанство Републике Српске по одредбама чл. 6. и 7. овог закона сматра се држављанином Републике Српске од рођења.

Члан 8.

(1) Ако један од родитеља дјетета из члана 6. овог закона има држављанство Републике Српске, а други има држављанство Федерације Босне и Херцеговине, дијете стиче држављанство Републике Српске:

а) ако је рођено на територији Републике Српске или

б) ако је рођено у иностранству:

1) уколико су родитељи сагласни или

2) уколико родитељи нису сагласни, ако родитељ који је поднио пријаву надлежном органу Републике Српске, односно дипломатско-конзуларном представништву Босне и Херцеговине у иностранству ради уписа дјетета у матичну књигу има држављанство Републике Српске.

(2) Дијете рођено у иностранству, чији родитељи у тренутку рођења дјетета имају држављанство Федерације Босне и Херцеговине и пребивалиште на територији Републике Српске, стиче држављанство Републике Српске уколико су родитељи дјетета с тим сагласни.

(3) Дијете рођено у иностранству, чији један родитељ у тренутку рођења дјетета има држављанство Федерације Босне и Херцеговине и пребивалиште на територији Републике Српске, а други родитељ нема држављанство Републике Српске, односно Федерације Босне и Херцеговине, а има одобрен привремени боравак на територији Републике Српске, стиче држављанство Републике Српске уколико су родитељи дјетета с тим сагласни.

2. Стицање држављанства рођењем на територији Републике Српске

Члан 9.

(1) Дијете рођено на територији Републике Српске, чији родитељи у вријеме рођења дјетета имају држављанство Федерације Босне и Херцеговине, стиче држављанство Републике Српске уколико су родитељи дјетета с тим сагласни.

(2) Дијете рођено на територији Републике Српске, чији један родитељ у вријеме рођења дјетета има држављанство Федерације Босне и Херцеговине и пребивалиште на територији Републике Српске, а други родитељ нема држављанство Републике Српске, односно Федерације Босне и Херцеговине, а има одобрен привремени боравак на територији Републике Српске, стиче држављанство Републике Српске уколико су родитељи дјетета с тим сагласни.

(3) Дијете које је рођено или нађено на територији Републике Српске, а чија су оба родитеља непозната или непознатог држављанства или су без држављанства, или ако је дијете без држављанства, стиче држављанство Републике Српске.

3. Стицање држављанства усвојењем

Члан 10.

(1) Дијете млађе од 18 година које има страно држављанство или је без држављанства и које је потпуно усво-

јио држављанин Републике Српске стиче држављанство Републике Српске.

(2) Ако је један од усвојилаца држављанин Републике Српске, а други је држављанин Федерације Босне и Херцеговине, дијете стиче држављанство Републике Српске ако су оба усвојиоца сагласна.

(3) Уколико оба усвојиоца нису сагласни да дијете стекне држављанство Републике Српске, а дијете је рођено или има пребивалиште на територији Републике Српске, или, уколико дијете нема пребивалиште на територији Републике Српске, дијете стиче држављанство Републике Српске ако је усвојилац који је пријавио дијете држављанин Републике Српске.

4. Стицање држављанства прирођењем

Члан 11.

(1) Страни држављанин који је поднио захтјев за стицање држављанства Републике Српске може стећи држављанство прирођењем ако испуњава следеће услове:

а) да је напунио 18 година живота или да је навршењем 16 година живота стекао пословну способност еманципацијом,

б) да има одобрен стални боравак на територији Републике Српске најмање три године прије подношења захтјева,

в) да довољно познаје писмо и језик једног од конститутивних народа Републике Српске,

г) да му није изречена мјера безбједности протјеривање странца или заштитна мјера удаљавање из земље од стране надлежног органа установљеног Уставом Босне и Херцеговине или Уставом Републике Српске,

д) да није осуђиван у Републици Српској на издржавање казне за кривична дјела са умишљајем на дуже од три године у периоду од осам година прије подношења захтјева,

ђ) да му престане раније држављанство прије стицања држављанства Републике Српске, осим ако се не предвиђа другачије билатералним споразумом закљученим између Босне и Херцеговине и друге државе, који је одобрила Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине у складу са чланом IV 4. д) Устава Босне и Херцеговине, с тим да се престанак ранијег држављанства не захтијева ако то није дозвољено или се не може разумно захтијевати,

е) да се против њега не води кривични поступак, осим ако се доказ о испуњавању овог услова не може разумно захтијевати,

ж) да не представља пријетње по безбједност Босне и Херцеговине и Републике Српске,

з) да има обезбијеђен стални извор прихода у износу који омогућава егзистенцију или да је у стању да обезбиједи поуздан доказ о финансијским изворима за сопствено издржавање,

и) да је измирио све пореске или друге финансијске обавезе,

ј) да да овјерену изјаву да прихвата правни систем и уставни поредак Босне и Херцеговине и Републике Српске и

к) да има важећу гаранцију о стицању држављанства Босне и Херцеговине и Републике Српске.

(2) Стицање држављанства прирођењем неће се одобрити, иако подносилац захтјева испуњава услове из става 1. овог члана за прирођење, ако постоје основани разлози за сумњу да би се стицањем држављанства по том захтјеву угрозила безбједност Босне и Херцеговине и Републике Српске и јавни ред и мир или ако стицање држављанства прирођењем није у складу са интересима Босне и Херцеговине и Републике Српске из неког другог разлога утврђеног у самом поступку.

(3) Подзаконски акт којим се детаљније регулише прибављање доказа из овог члана доноси министар надлежан за послове управе и локалне самоуправе (у даљем тексту: министар).

5. Стицање држављанства олакшаним прирођењем**Члан 12.**

(1) Брачни супружник држављанина Републике Српске који је страни држављанин може стећи држављанство Републике Српске под сљедећим условима:

а) да је брак трајао најмање пет година прије подношења захтјева и да још увијек траје у вријеме подношења захтјева,

б) да му престане раније држављанство прије стицања држављанства Републике Српске, осим ако се не предвиђа другачије билатералним споразумом закљученим између Босне и Херцеговине и друге државе, који је одобрила Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине у складу са чланом IV 4. д) Устава Босне и Херцеговине, с тим да се престанак ранијег држављанства не захтијева ако то није дозвољено или се не може разумно захтијевати,

в) да има одобрен стални боравак на територији Републике Српске и

г) да не представља пријетње по безбједност Босне и Херцеговине и Републике Српске.

(2) Подзаконски акт којим се детаљније регулише прибављање доказа из овог члана доноси министар.

Члан 13.

(1) Лица која имају право да добију држављанство Републике Српске на основу захтјева уз испуњавање услова из члана 11. овог закона су:

а) исељеници који су се вратили у Републику Српску,

б) прва и друга генерација потомака лица наведених у тачки 1. овог члана, које су се вратиле у Републику Српску.

(2) Брачни супружник лица наведених у ставу 1. овог члана има право на стицање држављанства Републике Српске на основу захтјева уз испуњавање услова из члана 11. овог закона.

Члан 14.

У смислу члана 13. овог закона, исељеником се сматра лице које се иселило из Републике Српске или са простора бивше Босне и Херцеговине са намјером да се стално настани у иностранству.

Члан 15.

(1) Дијете млађе од 18 година стиче држављанство Републике Српске:

а) ако су оба родитеља стекла држављанство Републике Српске прирођењем или

б) ако дијете има одобрен привремени или стални боравак на територији Републике Српске, а један је родитељ стекао држављанство Републике Српске прирођењем или

в) ако је само један родитељ стекао држављанство Републике Српске прирођењем, док је други без држављанства или непознатог држављанства, а дијете је стално настањено у иностранству.

(2) Ако је дијете навршило 14 година живота, за стицање држављанства потребан је његов пристанак.

Члан 16.

(1) Лице без држављанства и лице које има статус избјеглице може стећи држављанство Републике Српске, без испуњавања услова из члана 11. став 1. т. б), в), ђ), з) и и) овог закона само ако у статусу лица без држављанства или избјеглице има непрекидан боравак на територији Републике Српске у трајању од пет година прије подношења захтјева.

(2) Малољетно дијете лица које је стекло држављанство Републике Српске на основу става 1. овог члана има право да добије држављанство Републике Српске без испуњавања услова из члана 11. став 1. т. а), б), в), ђ), з) и и) овог закона, ако има статус избјеглице или одобрен привремени боравак на територији Републике Српске, без обзира на дужину боравака.

(3) Ако је дијете навршило 14 година живота, за стицање држављанства потребан је његов пристанак.

(4) Подзаконски акт којим се детаљније регулише прибављање доказа из овог члана доноси министар.

Члан 17.

Ако се у појединачном случају стицање држављанства неког лица прирођењем сматра од нарочитог интереса за Републику Српску, такво лице може стећи држављанство, иако није испунило услове из члана 11. т. а), б) и ђ) овог закона, а у складу са чланом 13. и чланом 30. тачка 3. Закона о држављанству Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 4/97, 13/99, 41/02, 6/03, 14/03, 82/05, 43/09, 76/09 и 87/13).

III - ПРЕСТАНАК И ПОНОВНО СТИЦАЊЕ ДРЖАВЉАНСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**Члан 18.**

Држављанство не може престати ако би лице које је у питању тиме остало без држављанства, осим у случају утврђеном чланом 26. тачка а) овог закона.

Члан 19.

Држављанство Републике Српске престаје:

а) отпустом,

б) одрицањем,

в) одузимањем и

г) на основу међународног споразума.

1. Отпуст**Члан 20.**

Држављанину Републике Српске који живи на територији Републике Српске може бити одобрен отпуст из држављанства Републике Српске на основу захтјева за отпуст, уз одговарајуће приложене документе којима доказује:

а) да је напунио 18 година живота или да је навршењем 16 година живота стекао пословну способност еманципацијом,

б) да је измирио све доприносе, порезе и друге законске обавезе према физичким и правним лицима за које постоји извршна исправа,

в) да је измирио обавезе из социјалног осигурања и радног односа,

г) да је измирио имовинско-правне обавезе из брачних и родитељских односа према лицима која имају пребивалиште на територији Републике Српске,

д) да се против њега у Републици Српској не води кривични поступак за кривична дјела у складу са Кривичним законом Републике Српске или, ако је осуђен на казну затвора у Републици Српској, да је ту казну издржао и

ђ) да је стекао или му је гарантовано држављанство друге државе.

Члан 21.

Рјешење о отпусту може се поништити на захтјев лица које није стекло држављанство државе која му је издала гаранцију за стицање држављанства.

Члан 22.

(1) Дјетету млађем од 18 година које је стекло или којем је загарантовано држављанство друге државе и које још увијек живи на територији Републике Српске престаје држављанство Републике Српске отпустом на захтјев:

а) оба родитеља чије је држављанство Републике Српске престало отпустом,

б) једног родитеља чије је држављанство Републике Српске престало отпустом ако други родитељ није жив или су му одузета родитељска права или је страни држављанин или лице без држављанства,

в) једног родитеља, који извршава родитељске дужности и чије је држављанство Републике Српске престало

отпустом, а други родитељ, који је држављанин Републике Српске, сагласан је,

г) усвојоца, ако му је држављанство Републике Српске престало отпустом, а у питању је потпуно усвојење између усвојоца и усвојеног дјетета.

(2) Ако је дијете старије од 14 година, потребан је његов пристанак у случајевима наведеним у ставу 1. овог члана.

2. Одрцање

Члан 23.

(1) Држављанин који је напунио 18 година живота, има пребивалиште у иностранству и стекао је или му је гарантовано држављанство друге државе, има право да се одрекне држављанства Републике Српске.

(2) Лицу престаје држављанство Републике Српске на основу одрицања након што надлежни орган утврди да су испуњени услови прописани ставом 1. овог члана и достави му рјешење о томе.

Члан 24.

(1) Дјетету млађем од 18 година које живи у иностранству и које је стекло или му се гарантује држављанство друге државе престаје држављанство Републике Српске одрицањем на захтјев:

а) оба родитеља којима је држављанство Републике Српске престало одрицањем,

б) једног родитеља којем је држављанство Републике Српске престало одрицањем ако други родитељ није жив, или су му одузета родитељска права, или је страни држављанин или лице без држављанства,

в) једног родитеља, који извршава родитељске дужности и чије је држављанство Републике Српске престало одрицањем, а други родитељ, који је држављанин Републике Српске, сагласан је и

г) усвојоца, ако му је држављанство Републике Српске престало одрицањем, а у питању је потпуно усвојење између усвојоца и усвојеног дјетета.

(2) Ако је дијете старије од 14 година живота, потребан је његов пристанак у случајевима из става 1. овог члана.

Члан 25.

Рјешење о одрицању може се поништити на захтјев лица које није стекло држављанство државе која му је издала гаранцију за стицање држављанства.

3. Одузимање

Члан 26.

Држављанство Републике Српске може бити одузето у следећим случајевима:

а) ако је држављанство стечено помоћу преваре, лажних информација или скривањем било које релевантне чињенице која се може односити на подносиоца захтјева,

б) ако држављанин Републике Српске врши добровољно службу у страним војним снагама упркос правној забрани такве службе,

в) ако је држављанство Републике Српске стечено након ступања на снагу овог закона, а нису испуњени услови из чл. 11, 12, 13, 15, 16. и 28. овог закона.

4. Датум престанка

Члан 27.

(1) Држављанство престаје даном достављања рјешења о престанку држављанства Републике Српске лицу на које се рјешење односи.

(2) Ако пребивалиште таквог лица није познато или не може бити утврђено, држављанство Републике Српске престаје даном објављивања рјешења у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 28.

(1) Лице којем је престало држављанство Републике Српске одрицањем или отпустом, ради стицања или задр-

жавања држављанства друге државе, може поднијети захтјев за поновно стицање држављанства Републике Српске, ако испуњава услове из члана 11. овог закона, осим услова из става 1. т. а) и б), само ако има одобрен привремени боравак на територији Републике Српске најмање годину дана непосредно прије подношења захтјева или одобрен стални боравак.

(2) Подзаконски акт којим се детаљније регулише прибављање доказа из става 1. овог члана доноси министар.

IV - ПРОМЈЕНА ЕНТИТЕТСКОГ ДРЖАВЉАНСТВА

Члан 29.

(1) Држављанин Федерације Босне и Херцеговине са пребивалиштем на територији Републике Српске стиче држављанство Републике Српске ако поднесе захтјев за стицање истог.

(2) Лице са пребивалиштем у Републици Српској коме је чињеница држављанства Босне и Херцеговине уписана у матичне књиге рођених или држављана у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, а нема изабрано ентитетско држављанство, стиче држављанство Републике Српске ако поднесе захтјев за стицање истог.

(3) У свим случајевима кад држављанин Републике Српске стекне држављанство Федерације Босне и Херцеговине, престаје му држављанство Републике Српске.

(4) Надлежни орган власти Републике Српске обавијестиће надлежне органе власти Федерације Босне и Херцеговине о стицању или престанку држављанства у складу са ст. 1, 2. и 3. овог члана.

Члан 30.

(1) Држављанин Републике Српске који има пребивалиште у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине остаје држављанин Републике Српске ако не промијени своје ентитетско држављанство стицањем држављанства Федерације Босне и Херцеговине.

(2) Лице које има пребивалиште у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, а које је држављанин Босне и Херцеговине, а нема изјављено ентитетско држављанство, стећи ће држављанство Републике Српске ако поднесе захтјев за стицање истог.

(3) Лице које има пребивалиште у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, а које је држављанин Босне и Херцеговине и држављанин Федерације Босне и Херцеговине, стећи ће држављанство Републике Српске ако поднесе захтјев за стицање истог.

(4) Право држављанина Босне и Херцеговине који има пребивалиште у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине да одабере држављанство Републике Српске или да промијени своје ентитетско држављанство стицањем држављанства Републике Српске може се остварити само једном на основу пребивалишта у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

V - ПОСТУПАК СТИЦАЊА И ПРЕСТАНКА ДРЖАВЉАНСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 31.

(1) Рјешење о стицању и престанку држављанства Републике Српске доноси Министарство управе и локалне самоуправе, с тим што се о стицању држављанства поријеклом и рођењем на територији Републике Српске не доноси посебно рјешење.

(2) Захтјев за стицање држављанства Републике Српске, односно захтјев за отпуст из држављанства Републике Српске подноси се надлежном министарству преко општинских органа тог министарства на чијем подручју подносилац захтјева има пребивалиште, а ако подносилац стално живи у иностранству или у иностранству борави дуже од 60 дана, захтјев подноси преко дипломатско-конзуларног представништва Босне и Херцеговине у иностранству.

(3) Страни држављанин који је стално настањен или има одобрење за привремени боравак у Републици Српској захтјев за стицање држављанства Републике Српске подноси

преко надлежног општинског органа на чијем подручју подносилац захтјева има пребивалиште, односно боравиште.

(4) Лице с пребивалиштем у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине из члана 30. ст. 2. и 3. овог закона које жели да стекне држављанство Републике Српске остваривањем права на избор ентитетског држављанства или промјеном ентитетског држављанства дужно је поднијети писмени захтјев надлежном министарству Републике Српске путем надлежног органа Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

(5) Захтјев из става 4. овог члана садржи изјаву о избору држављанства Републике Српске или изјаву о промјени ентитетског држављанства стицањем држављанства Републике Српске и уз њега се прилажу увјерење о држављанству Босне и Херцеговине или овјерена копија путне исправе Босне и Херцеговине, овјерена копија личне карте и потврда о пребивалишту у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

(6) Држављанин Републике Српске подноси захтјев за одрицање од држављанства Републике Српске надлежном министарству Републике Српске или путем дипломатско-конзуларног представништва Босне и Херцеговине.

Члан 32.

(1) Надлежно министарство Републике Српске је обавезно да ријеши захтјев у року од 60 дана од пријема уредног захтјева, с тим да рјешење којим се одбија захтјев за стицање, одрицање или отпуст, односно рјешење којим се одузима држављанство обавезно садржи образложење у писаној форми.

(2) Лице на које се рјешење односи може покренути управни спор против рјешења из става 1. овог члана.

(3) По захтјеву из члана 31. став 4. овог закона, надлежно министарство Републике Српске обавезно је донијети рјешење у року од 60 дана од дана пријема захтјева и исто доставити надлежном органу Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана доношења.

(4) У случају захтјева за промјену ентитетског држављанства, рјешење се доставља и надлежном органу Федерације Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана доношења.

(5) Ако надлежно министарство Републике Српске не донесе рјешење из става 3. овог члана у року од 60 дана, сматра се да лице испуњава услове за стицање држављанства Републике Српске и држављанство се уписује у матичне књиге без посебног рјешења.

Члан 33.

(1) Све одлуке о стицању, односно престанку држављанства Републике Српске, осим одлука из чл. 6, 7, 8, 9, 10, 29, 30, 37, 38. и 39. овог закона, обавезно се достављају Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине у року од 21 дан од дана њиховог доношења и те одлуке ступају на снагу 60 дана након достављања Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине.

(2) Уколико Министарство цивилних послова установи да одлуке из става 1. овог члана нису у складу са Законом о држављанству Босне и Херцеговине, предмет се враћа надлежном органу власти Републике Српске.

(3) Ако након поновног разматрања настане спор између надлежних органа власти ентитета и Босне и Херцеговине, предмет се обавезно упућује Уставном суду Босне и Херцеговине, у складу са чланом VI (3) Устава Босне и Херцеговине на коначну одлуку.

Члан 34.

(1) Евиденцију о држављанима Републике Српске воде надлежне матичне службе.

(2) Министарство управе и локалне самоуправе води евиденцију о стицању и престанку држављанства Републике Српске из своје надлежности.

(3) Рјешење о стицању и престанку држављанства Републике Српске доставља се надлежној матичној служби, ради уписа у матичну књигу.

(4) Министар доноси пропис којим се уређује садржај и начин вођења евиденције из става 2. овог члана.

VI - ДОКАЗИВАЊЕ ДРЖАВЉАНСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 35.

Држављанство Републике Српске доказује се увјерењем о држављанству Републике Српске.

Члан 36.

(1) Увјерење о држављанству издаје надлежна матична служба.

(2) Држављанство се уписује у матичну књигу без посебне одлуке када се утврди да лице испуњава услове за стицање држављанства према чл. 6, 7, 8, 9. и 10. овог закона, као и на основу одредбе члана 32. став 5. овог закона.

(3) У случају да орган власти из става 1. овог члана без основа одбије да изда увјерење о држављанству, надлежно министарство Републике Српске, односно Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине издаје увјерење о држављанству на основу документације коју посједују надлежни орган власти Републике Српске и Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине у оквиру својих надлежности.

(4) У случају спора између надлежних органа власти Републике Српске и Босне и Херцеговине, предмет се обавезно упућује Уставном суду Босне и Херцеговине, у складу са чланом VI (3) Устава Босне и Херцеговине.

(5) У случају да је документација о држављанству недоступна или је држављани Републике Српске не могу прибавити у разумном року, надлежни орган из става 3. овог члана дозвољава таквим лицима да ове податке прибаве на други начин, укључујући и овјерене изјаве подносиоца захтјева или других лица.

(6) Надлежни органи власти Републике Српске ће у појединачним случајевима доставити Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине тражене информације из евиденције наведене у ставу 1. овог члана.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37.

(1) Држављанима Републике Српске, у смислу овог закона, сматрају се:

а) сва лица која су у складу са чланом 1. став 7. тачка ц) Устава Босне и Херцеговине држављани Босне и Херцеговине и која су:

1) на дан 6. априла 1992. године имала пребивалиште на територији која сада припада Републици Српској, осим ако су на дан 1. јануара 1998. године имала пребивалиште у Федерацији Босне и Херцеговине,

2) на дан 6. априла 1992. године имала пребивалиште на територији која сада припада Федерацији Босне и Херцеговине, али су након тога напустила ту територију и имала пребивалиште у Републици Српској на дан 1. јануара 1998. године,

б) сва лица која су у складу са чланом 1. став 7. тачка ц) Устава Босне и Херцеговине држављани Босне и Херцеговине и која су на дан 1. јануара 1998. године боравила у иностранству, уколико су прије 6. априла 1992. године имала пребивалиште или боравиште на територији која сада припада Републици Српској, осим ако су се стално наставила у Федерацији Босне и Херцеговине, односно изабрала држављанство Федерације Босне и Херцеговине.

(2) Пребивалиште дјете, у смислу одредаба члана 29. и члана 37. став 1. овог закона, која су била малолетна и нису имала пријављено пребивалиште, утврђује се на основу пребивалишта родитеља и другим доказима.

(3) Доношење одлука према ставу 1. овог члана у надлежности је јединица локалне самоуправе.

Члан 38.

Сва лица која су била држављани бивше СФРЈ и која су се у периоду од 6. априла 1992. године до 1. јануара 1998.

године стално настанила на територији Републике Српске и која на тој територији имају непрекидно пребивалиште или боравиште у трајању од двије године послје тог датума, могу стећи држављанство Републике Српске.

Члан 39.

Сва лица која су била држављани бивше СФРЈ и која су се у периоду од 1. јануара 1998. године до 31. децембра 2000. године стално настанила на територији Републике Српске и која на тој територији имају непрекидно пребивалиште или боравиште у трајању од три године могу стећи држављанство Републике Српске.

Члан 40.

Захтјев из члана 11. став 1. тачка ђ) овог закона не односи се на иселенике који испуњавају услове из члана 14. овог закона и којима је прије ступања на снагу овог закона неправично одузето држављанство бивше СФРЈ, односно бивше Краљевине Југославије, а такође ни на прву и другу генерацију њихових потомака.

Члан 41.

Чл. 6, 7, 8, 9. и 10. овог закона примјењују се од дана ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине.

Члан 42.

Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине прописује изглед и садржај обрасца увјерења о држављанству.

Члан 43.

Поступци почети прије ступања на снагу овог закона, наставиће се и окончати по одредбама оног закона који је повољнији за странку.

Члан 44.

Министар управе и локалне самоуправе у року од два мјесеца од дана ступања на снагу овог закона донијеће подзаконске акте из чл. 11, 12, 16, 28. и члана 34. став 2. овог закона.

Члан 45.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о држављанству Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 35/99, 17/00, 64/05, 58/09 и 18/10).

Члан 46.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-551/14
10. априла 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

878

На основу члана 3. став 4. Закона о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 52/14) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), на приједлог Управног одбора Фонда солидарности за обнову Републике Српске, Влада Републике Српске, на 35. радно-консултативној сједници, одржаној 04.07.2014. године, д о н о с и

УРЕДБУ

О ЈЕДИНСТВЕНОМ РЕГИСТРУ ШТЕТА

Члан 1.

Овом уредбом уређују се начин успостављања, садржина, услови за упис, као и начин вођења Јединственог регистра штета изазваних поплавама у Републици Српској у мају 2014. године.

Члан 2.

(1) Јединствени регистар штета (у даљем тексту: Регистар) је база података која обухвата податке о појединачним

штетама насталим на стамбеним, привредним, енергетским и пољопривредним објектима; опреми, механизацији, усјевима и засадама; сточном фонду; саобраћајној инфраструктури; објектима водоснабдијевања и канализације; објектима водозаштите и хидромелиорационим објектима и објектима јавних институција, као и податке о одобреним средствима из Фонда солидарности за обнову Републике Српске (у даљем тексту: Фонд).

(2) Регистар води Фонд.

(3) У Регистар се не уписују подаци о штетама за које се не може остварити право на санацију у складу са Законом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске и подзаконским актима донесеним на основу тог закона.

(4) Све трошкове у вези са успостављањем и вођењем Регистра сноси буџет Републике Српске.

Члан 3.

Под појмом штете, у смислу ове уредбе, сматра се директна материјална штета на стамбеним, привредним, енергетским и пољопривредним објектима; опреми, механизацији, усјевима и засадама; сточном фонду; саобраћајној инфраструктури; објектима водоснабдијевања и канализације; објектима водозаштите и хидромелиорационим објектима и објектима јавних институција, изазвана поплавама у Републици Српској у мају 2014. године.

Члан 4.

(1) Подаци које садржи Регистар су верификовани подаци о штетама које Фонду доставља Републичка комисија за процјену штета (у даљем тексту: Републичка комисија).

(2) Републичка комисија доставља Фонду податке о процијењеним штетама које су сачиниле надлежне комисије за процјену штете у складу са Јединственом методологијом за процјену штета од елементарних непогода.

(3) Подаци из става 1. овог члана су претходно контролисани и сматрају се истинитим и тачним подацима о процијењеним штетама.

Члан 5.

Подаци у Регистру се класификују према следећим групама података о штетама на:

- 1) стамбеним објектима,
- 2) привредним објектима,
- 3) енергетским објектима,
- 4) пољопривредним објектима, опреми, механизацији, усјевима и засадама,
- 5) сточном фонду,
- 6) саобраћајној инфраструктури,
- 7) објектима водоснабдијевања и канализације,
- 8) објектима водозаштите и хидромелиорационим објектима и
- 9) објектима јавних институција.

Члан 6.

Регистар, у оквиру класификације из члана 5. ове уредбе садржи следеће податке:

- 1) име, име једног од родитеља и презиме власника, односно пословно име привредног субјекта којем припадају постројења, основна средства, опрема или друга средства, као и јединствени матични број грађана, односно јединствени идентификациони број (ЈИБ), уколико је власник правно лице,
- 2) адресу власника, односно сједиште привредног субјекта,
- 3) врсту објекта, постројења, основног средства, опреме или другог средства,
- 4) обим штете,
- 5) висину процијењене штете,
- 6) износ одобрених средстава из Фонда и других извора и
- 7) број и датум акта на основу којег су средства одобрена.

Члан 7.

(1) Упис и промјену података у Регистар врши Фонд по службеној дужности, а након пријема података од Републичке комисије.

(2) Исправке грешака у унесеним подацима у Регистру врши Фонд по службеној дужности или на иницијативу субјекта уписа, о чему сачињава службену забиљешку.

Члан 8.

(1) Подаци из Регистра су јавни, изузев података који су заштићени у складу са прописом којим се уређује заштита личних података.

(2) Подаци из Регистра из става 1. овог члана се објављују на интернет страници Владе Републике Српске.

Члан 9.

Извод из Регистра сматра се доказом о претрпљеној директној материјалној штети изазваној поплавама у Републици Српској у мају 2014. године у поступцима остваривања права на олакшице за субјекте који су имали директну материјалну штету изазвану поплавама у Републици Српској у мају 2014. године.

Члан 10.

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1365/14
4. јула 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

879

На основу члана 10. ст. 2. и 3. Закона о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 52/14) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), на приједлог Управног одбора Фонда солидарности за обнову Републике Српске, Влада Републике Српске, на 35. радно-консултативној сједници, одржаној 04.07.2014. године, д о н о с и

УРЕДБУ

О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ УРЕДБЕ О ПРИОРИТЕТНОЈ ПОМОЋИ ЗА САНАЦИЈУ ШТЕТЕ НА СТАМБЕНИМ ОБЈЕКТИМА ИЗАЗВАНЕ ПОПЛАВАМА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ У МАЈУ 2014. ГОДИНЕ

Члан 1.

У Уредби о приоритетној помоћи за санацију штете на стамбеним објектима изазване поплавама у Републици Српској у мају 2014. године ("Службени гласник Републике Српске", број 53/14) у члану 8. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Сваком власнику, односно кориснику стамбеног објекта из члана 3. ове уредбе Фонд додјељује електронску картицу са износом бодова, и то:

1) за штету у износу до 5.000 КМ у висини утврђене штете уписане у Регистар и

2) за штету у износу преко 5.000 КМ у висини од 5.000 бодова без обзира на висину утврђене штете уписане у Регистар."

Послије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

"(3) Вриједност једног бода са електронске картице из става 2. овог члана износи једну конвертибилну марку."

Досадашњи ст. 3. до 6. постају ст. 4. до 7.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1362/14
4. јула 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

880

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08) и члана 7. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2014. годину ("Службени гласник Републике Српске", 107/13), Влада Републике Српске, на 69. сједници, одржаној 03.07.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ОДОБРАВАЊУ СРЕДСТАВА

I

Одобравају се средства у укупном износу од 691.342,57 КМ из Програма социјалног збрињавања радника. Наведеним износом збринато је 95 радника из 73 предузећа, који су у процесу стечаја предузећа остали без запослења или су испунили услов за старосну пензију.

II

Средства из тачке I Одлуке у износу од 691.342,57 КМ намијењена су Фонду ПИО Републике Српске, и то:

- 691.342,57 КМ односи се на уплату доприноса за 95 радника из 73 предузећа, који су испунили услов за старосну пензију, а у складу са Рјешењем Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-51/13, од 17.01.2013. године, и пријавили су се Фонду ПИО Републике Српске по Јавном позиву до 31.12.2013. године и за раднике који овом уплатом испуњавају услов за старосну пензију у складу са Рјешењем Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-255/14, од 14.02.2014. године, и пријавили су се Фонду ПИО Републике Српске по Јавном позиву до 31.03.2014. године.

III

Средства из тачке I ове одлуке обезбиједиће се из буџета Републике Српске са позиције 416 200 - Програм социјалног збрињавања радника, у оквиру Министарства рада и борачко-инвалидске заштите (организациони код 2058), и то преносом средстава:

- Фонд ПИО Републике Српске, жиро рачун број: 565-501-29000002-27 код Бобар банке а.д. Бијељина, у износу од 691.342,57 КМ.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство рада и борачко-инвалидске заштите и Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1338/14
3. јула 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

881

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2014. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 107/13), Влада Републике Српске, на 68. сједници, одржаној 26.06.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност на План утrophка средстава Основном суду у Прњавору (организациони код 1062), за период од 01.01. до 30.06.2014. године на позицији: 511200 – издаци за инвестиционо одржавање, реконструкцију и адаптацију зграда и објеката, у износу од 54.000,00 КМ.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и Основни суд у Прњавору.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1354/14
26. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

882

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2011. годину (“Службени гласник Републике Српске”, број 1/11), Влада Републике Српске, на 69. сједници, одржаној 03.07.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРОГРАМСКЕ АКТИВНОСТИ У 2014. ГОДИНИ НЕВЛАДИНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА/УДРУЖЕЊА ПРОИЗИШЛИХ ИЗ АНТИФАШИСТИЧКЕ И ОСЛОБОДИЛАЧКЕ БОРБЕ ТОКОМ 20. ВИЈЕКА И ОДБРАМБЕНО-ОТАЦБИНСКОГ РАТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Даје се сагласност на Програмске активности у 2014. години невладиних организација/удружења произишлих из антифашистичке и ослободилачке борбе током 20. вијека и Одбрамбено-отацбинског рата Републике Српске.

II

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство рада и борачко-инвалидске заштите.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1359/14
3. јула 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

883

На основу члана 5. Закона о јавним предузећима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 75/04 и 78/11), члана 7. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), а у вези са чл. 29. и 30. Статута Акционарског друштва за угоститељство и туризам “Игриште” Власеница, бр.: 04/1-012-1564/08, од 19.06.2008. године, 04/1-012-2-756/09, од 23.04.2009. године, 04/1-012-2-988/09, од 21.05.2009. године, 04/1-012-2-2585/09, од 23.12.2009. године, и 04/1-012-2-1293/10, од 17.06.2010. године, Влада Републике Српске, у функцији Скупштине акционара, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ УСЛОВА, СТАНДАРДА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА НАДЗОРНОГ ОДБОРА АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА ЗА УГОСТИТЕЉСТВО И ТУРИЗАМ “ИГРИШТЕ” ВЛАСЕНИЦА

I

Овом одлуком ближе се утврђују услови и критеријуми за избор и именовање чланова Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам “Игриште” Власеница.

Под критеријумима за избор чланова Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам “Игриште” Власеница сматрају се општи и посебни услови утврђени овом одлуком.

II

Кандидати за функцију из тачке I ове одлуке морају испуњавати следеће услове.

Општи услови:

- да су држављани Републике Српске или Босне и Херцеговине,

- да су старији од 18 година,

- да нису отпуштени из државне службе на основу дисциплинске мјере, на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини или ентитетима, у периоду од три године прије дана објављивања конкурса,

- да нису осуђивани за кривично дјело, привредни преступ или прекршај за повреду прописа о привредном или финансијском пословању који их чини неподобним за обављање дужности у наведеном органу,

- да се против њих не води кривични поступак,

- да се на њих не односи члан IX став 1. Устава БиХ,

- да нису на функцији у политичкој странци или чланови органа законодавне, извршне или судске власти.

Посебни услови:

- ВСС или ВШС техничког, економског или правног смјера и најмање пет (5) година радног искуства у струци.

III

Чланове Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам “Игриште” Власеница именује на приједлог Комисије за избор Влада Републике Српске.

Чланови Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам “Игриште” Власеница именују се на период од четири године уз могућност поновног избора.

IV

Комисију за избор именује Влада Републике Српске у складу са законом и овом одлуком.

Комисија за избор састоји се од пет (5) чланова, и то три (3) из реда државних службеника, које именује Влада Републике Српске, на приједлог ресорног министарства и два (2) из реда лица која познају област од интереса за пословање Друштва.

У комисију за избор именују се лица која посједују стручну спрему и стручно знање на истом или вишем нивоу од нивоа за који се спроводи поступак, те лица која познају одредбе Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1351/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Скупштине,
Жељка Цвијановић, с.р.

884

На основу члана 5. Закона о јавним предузећима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 75/04 и 78/11), члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), а у вези са чл. 29. и 30. Статута Акционарског друштва за угоститељство и туризам “Игриште” Власеница, бр.: 04/1-012-1564/08, од 19.06.2008. године, 04/1-012-2-756/09, од 23.04.2009. године, 04/1-012-2-988/09, од 21.05.2009. године, 04/1-012-2-2585/09, од 23.12.2009. године, и 04/1-012-2-1293/10, од 17.06.2010. године, Влада Републике Српске, у функцији Скупштине акционара, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА НАДЗОРНОГ ОДБОРА АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА ЗА УГОСТИТЕЉСТВО И ТУРИЗАМ "ИГРИШТЕ" ВЛАСЕНИЦА****I**

Расписује се Јавни конкурс за избор и именовање чланова Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам "Игриште" Власеница.

II

Општи и посебни услови и критеријуми за избор и именовање из тачке I Одлуке прописани су Одлуком Владе Републике Српске о утврђивању услова, стандарда и критеријума за избор и именовање чланова Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам "Игриште" Власеница.

У Надзорни одбор Акционарског друштва за угоститељство и туризам "Игриште" Власеница Влада Републике Српске ће именовати три члана.

III

Јавни конкурс из тачке I ове одлуке објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске" и у дневном листу "Глас Српске".

Јавни конкурс остаје отворен 15 дана од дана његовог објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

IV

Поступак избора, укључујући преглед пријава приспјелих на Конкурс и предлагање ранг-листе кандидата, у складу са утврђеним критеријумима, извршиће Комисија за избор чланова Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам "Игриште" Власеница.

V

За спровођење ове одлуке задужује се Министарство трговине и туризма Републике Српске.

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1352/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Скупштине,
Жељка Цвијановић, с.р.

885

На основу члана 14. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07, 66/08 и 110/08) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 68. сједници, одржаној 26.06.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА****I**

У Одлуци о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-2085/08, од 21.08.2008. године ("Службени гласник Републике Српске", број 86/08), у тачки I послјије алинеје 138 додају се нове алинеје, које гласе:

- к.ч. бр. 272/1, ливада друге класе, у површини 1056 м², уписана у ПЛ 293, КО Плана, посјед Денда (Риста) Симо са 1/5, Илић (Мила) Вукашин са 1/5, Кокотовић (Милована) Анђелко са 1/5 и Роган (Глигора) Милан са 2/5, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 1829/1, уписаној у зк. ул. бр. 946, КО СП Плана;

- к.ч. бр. 271/1, ливада друге класе, у површини 1666 м², уписана у ПЛ 229, КО Плана, посјед Вукоје (Јефа) Милован

са 1/2 и Вукоје (Васа) Душан са 1/2, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 1827/1, уписаној у зк. ул. бр. 939, КО СП Плана;

- к.ч. бр. 271/3, ливада друге класе, у површини 678 м², уписана у ПЛ 229, КО Плана, посјед Вукоје (Јефа) Милован са 1/2 и Вукоје (Васа) Душан са 1/2, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 1827/3, уписаној у зк. ул. бр. 939 КО СП Плана;

- к.ч. бр. 268/3, ливада друге класе, у површини 999 м², уписана у ПЛ 246, КО Плана, посјед Вукоје (Јована) Милован са 1/2 и Вукоје (Јована) Радован са 1/2, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 1824/1, уписаној у зк. ул. бр. 215, КО СП Плана;

- к.ч. бр. 268/1, ливада друге класе, у површини 989 м², уписана у ПЛ 246, КО Плана, посјед Вукоје (Јована) Милован са 1/3 и Вукоје (Јована) Радован са 1/3, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 1824/5, уписаној у зк. ул. бр. 215, КО СП Плана;

- к.ч. бр. 269/1, ливада друге класе, у површини 3553 м², уписана у ПЛ 249, КО Плана, посјед Вукоје (Милована) Гојко са 1/3, Вукоје (Милована) Милорад са 1/3 и Вукоје (Радована) Обрен са 1/3, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 1825/1, уписаној у зк. ул. бр. 1090, КО СП Плана;

- к.ч. бр. 269/3, ливада друге класе, у површини 2589 м², уписана у ПЛ 249, КО Плана, посјед Вукоје (Милована) Гојко са 1/3, Вукоје (Милована) Милорад са 1/3 и Вукоје (Радована) Обрен са 1/3, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 1825/3, уписаној у зк. ул. број 1090, КО СП Плана;

- к.ч. бр. 270/1, ливада друге класе, у површини 1935 м², уписана у ПЛ 140, КО Плана, посјед Чукић (Марка) Данка са 1/6, Алексић (Богдана) Слободан са 1/6, Алексић (Јеремије) Вишња са 1/6, Алексић (Риста) Мара са 1/6, Алексић (Риста) Новак са 1/6 и Алексић (Саве) Обрен са 1/6, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 1826/1, уписаној у зк. ул. број 222, КО СП Плана.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1327/14
26. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

886

На основу члана 14. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07, 66/08 и 110/08) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 68. сједници, одржаној 26.06.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА****I**

У Одлуци о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-763/13, од 18.04.2013. године ("Службени гласник Републике Српске", бр. 37/13 и 12/14), у тачки I послјије алинеје 4027 додају се нове алинеје, које гласе:

- к.ч. бр. 2057/3, шума 4. класе, у површини 6730 м², уписана у ПЛ 21/3, КО Бијељани, посјед Шакоотић Ђорђа Милорад са 4/24 дијела, Шакоотић Ђорђа Миодраг са 4/24 дијела, Шакоотић Милована Миленко са 7/24 дијела, Бијељин Обрада Свјетлана са 8/24 дијела и Џино Милована Милојка са 1/24 дијела, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 439/283, уписаној у зк. ул. бр. 301, КО СП Бијељани;

- к.ч. бр. 2059/3, шума 4. класе, у површини 4880 м², уписана у ПЛ 481/3, КО Бијељани, посјед Шакоотић Мата Владо са 2/6 дијела, Шакоотић Радомира Слободан са 1/6 дијела, Шешлија Мата Даница са 2/6 дијела и Уљаревић

Радомира Рајка са 1/6 дијела, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 439/284, уписаној у зк. ул. бр. 301, КО СП Бијељани;

- к.ч. бр. 2331/9, шума 4. класе, у површини 107734 м², уписана у ПЛ 371/4, КО Бијељани, посјед Општина Билећа, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 439/285, уписаној у зк. ул. бр. 211, КО СП Бијељани;

- к.ч. бр. 2982/4, некатегорисани пут, у површини 1706 м², уписана у ПЛ 193/3, КО Бијељани, посјед - добро у општој употреби путеви, а што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 439/285, уписаној у зк. ул. бр. 211, КО СП Бијељани.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1328/14
26. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

887

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 33. став 3. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07, 66/08 и 110/08), Влада Републике Српске, на 68. сједници, одржаној 26.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Општини Шековићи дозвољава се ступање у посјед некретнина и прије коначности рјешења о потпуној експропријацији Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Подручне јединице Шековићи, бр. 21.53/473-2-1/13, 21.53/473-2-2/13 и 21.53/473-2-3/13, сва од 25.09.2013. године, за изградњу улице у насељу Ловничко поље, и то:

- к.ч. бр. 147/6, дио, зв. "Бара", двориште, у површини од 17 м², уписана у ЛН број 1143/1, КО Шековићи град, на име корисника Стевановић (Живојина) Радојке из Шековића, у дијелу 1/1 (н.п.), којој некретнини одговара некретнина означена као к.ч. бр. 17/24, државна својина, у дијелу 1/1, са правом коришћења у корист Дивовић Станојке, кћери Живојина из Шековића, у дијелу 1/1, уписана у зк. ул. бр. 65, КО Браинци (с.п.), стварно власништво Стевановић (Живојина) Радојке, у дијелу 1/1;

- к.ч. бр. 150/1, дио, зв. "Ловница", њива, 2. класе, у површини од 59 м², уписана у ЛН број 363, КО Шековићи град, на име корисника Јањетовић (Мирослава) Снежане, из Шековића, у дијелу 1/1 (н.п.), којој некретнини одговара некретнина означена као к.ч. бр. 43/43, државна својина, у дијелу 1/1, са правом коришћења у корист Савић рођ. Филипић Обреније, кћери Костадинова из Шековића, у дијелу 1/1, уписана у зк. ул. бр. 672, КО Браинци (с.п.), стварно власништво Јањетовић (Мирослава) Снежане, из Шековића, у дијелу 1/1;

- к.ч. бр. 149/2, зв. "Ловница", двориште, у површини од 6 м², уписана у ЛН број 281, КО Шековићи град, на име корисника Ђерић (Сретка) Јелице и Ђерић (Сретка) Милана, из Шековића, у дијелу од по 1/2, (н.п.), којој некретнини одговара некретнина означена као к.ч. бр. 43/17, државна својина, у дијелу 1/1, са правом коришћења у корист Кањерић Сретка, сина Цвијана из Шековића, у дијелу 1/1, уписана у зк. ул. бр. 359, КО Браинци (с.п.), стварно власништво Ђерић (Сретка) Јелице из Шековића, у дијелу 1/2, и Ђерић (Сретка) Милана из Шековића, у дијелу 1/2.

2. Прије предаје у посјед експроприсаних некретнина првостепени орган ће обезбиједити све доказе који су потребни за одређивање накнаде за експроприсане некретности.

3. Тужба поднесена против овог рјешења не одлаже његово извршење.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1329/14
26. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВД ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА ЕНЕРГЕНТЕ У МИНИСТАРСТВУ ИНДУСТРИЈЕ, ЕНЕРГЕТИКЕ И РУДАРСТВА

1. Јасна Лукић поставља се за в.д. помоћника министра за енергенти у Министарству индустрије, енергетике и рударства, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1345/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 25. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВД ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА РУДАРСТВО И ГЕОЛОГИЈУ У МИНИСТАРСТВУ ИНДУСТРИЈЕ, ЕНЕРГЕТИКЕ И РУДАРСТВА

1. Дарка Деурић поставља се за в.д. помоћника министра за рударство и геологију у Министарству индустрије, енергетике и рударства, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1346/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. т. г) и з), члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у складу са чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ РУКОВОДИОЦА ЦЕНТРАЛНЕ ЈЕДИНИЦЕ ЗА ХАРМОНИЗАЦИЈУ ЗА ФИНАНСИЈСКО УПРАВЉАЊЕ И КОНТРОЛУ И ИНТЕРНУ РЕВИЗИЈУ У МИНИСТАРСТВУ ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Радмила Тркуља, дипломирани економиста, поставља се за вршиоца дужности руководиоца Централне јединице за хармонизацију за финансијско управљање и контролу и интерну ревизију у Министарству финансија Републике Српске, на период од 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1340/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 87. став 4. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 и 24/12) и члана 53. став 1. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА - ГЛАВНОГ РЕПУБЛИЧКОГ ВЕТЕРИНАРСКОГ ИНСПЕКТОРА

1. Љиљана Гојић, дипломирани ветеринар, разрјешава се дужности помоћника директора - главног републичког ветеринарског инспектора у Републичкој управи за инспекцијске послове.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1344/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 87. став 4. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА – ГЛАВНОГ РЕПУБЛИЧКОГ ВЕТЕРИНАРСКОГ ИНСПЕКТОРА У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЗА ИНСПЕКЦИЈСКЕ ПОСЛОВЕ

1. Љиљана Гојић, дипломирани ветеринар, поставља се за вршиоца дужности помоћника директора – главног републичког ветеринарског инспектора у Републичкој управи за инспекцијске послове, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1343/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 266. Закона о привредним друштвима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 127/08, 58/09 и 100/11) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са Одлуком о начину именовања представника Акцијског фонда Републике Српске и Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштава капитала из портфеља фондова и начин њиховог поступања ("Службени гласник Републике Српске", бр. 69/07, 102/07 и 45/09), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ПРЕДСТАВНИКА ФОНДА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД БАЊА ЛУКА У СКУПШТИНИ ДРУШТВА КАПИТАЛА "ТРУДБЕНИК" АД ДОБОЈ

1. Милан Цвијић разрјешава се дужности представника Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини друштва капитала "Трудбеник" а.д. Добој.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1350/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 266. Закона о привредним друштвима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 127/08, 58/09 и 100/11) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са Одлуком о начину именовања представника Акцијског фонда Републике Српске и Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштава капитала из портфеља фондова и начин њиховог поступања ("Службени гласник Републике Српске", бр. 69/07, 102/07 и 45/09), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ПРЕДСТАВНИКА ФОНДА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД БАЊА ЛУКА У СКУПШТИНИ ДРУШТВА КАПИТАЛА "ТРУДБЕНИК" АД ДОБОЈ

1. Именује се Верица Стојановић Тривић, ЈМБГ 3001966106937, са пребивалиштем у Бањој Луци, Улица Срђе Злопоглеђе 27, за представника Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини друштва капитала "Трудбеник" а.д. Добој.

2. Именована је дужна да заступа интересе Фонда у Скупштини друштва капитала из тачке 1. овог рјешења, а у складу са Упутством о начину поступања представника Акцијског фонда Републике Српске и Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштава капитала из портфеља фондова.

3. Ово рјешење сматра се пуномоћјем за заступање акционара на Скупштини акционара, које важи до опозива.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1349/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са Одлуком о начину именовања представника Акцијског фонда Републике Српске и Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштава капитала из портфеља фондова и начина њиховог поступања ("Службени гласник Републике Српске", бр. 69/07, 102/07 и 45/09), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ПРЕДСТАВНИКА ФОНДА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД БАЊА ЛУКА У СКУПШТИНИ ДРУШТВА КАПИТАЛА "ТЕХНОГАС-КАКМУЖ" АД ПЕТРОВО

1. Мирослав Лазаревић разрјешава се дужности представника капитала Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини акционара "Техногас-Какмуж" а.д. Петрово.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1347/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са Одлуком о начину именовања представника Акцијског фонда Републике Српске и Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштава капитала из портфеља фондова и начин њиховог поступања ("Службени гласник Републике Српске", бр. 69/07, 102/07 и 45/09), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

туцију Републике Српске у скупштинама друштава капитал из портфеља фондова и начина њиховог поступања (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 69/07, 102/07 и 45/09), Влада Републике Српске, на 13. посебној сједници, одржаној 20.06.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ПРЕДСТАВНИКА ФОНДА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД БАЊА ЛУКА У СКУПШТИНИ АКЦИОНАРА “ТЕХНОГАС-КАКМУЖ” АД ПЕТРОВО

1. Именује се Јасна Лукић, са пребивалиштем у Добоју, Солунских добровољаца Ц-3/45, да заступа капитал Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини акционара “Техногас-Какмуж” а.д. Петрово.

2. Капитал из тачке 1. овог рјешења чини 33.737 редовних акција класе А, Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука.

3. Именована је дужна да заступа интересе Фонда у Скупштини друштва капитала из тачке 1. Рјешења, а у складу са Упутством о начину поступања представника Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштава капитала из портфеља фондова.

4. Ово рјешење сматра се пуномоћјем за заступање акционара на Скупштини акционара, које важи до опозива.

5. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1348/14
20. јуна 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

888

На основу члана 81. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), члана 28. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), члана 28. став 1. Уредбе о начелима за унутрашњу организацију и систематизацију радних мјеста у републичким органима управе Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/09 и 105/11), члана 9. Уредбе о категоријама и звањима државних службеника (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/09, 131/10 и 8/11) и члана 10. Уредбе о радним мјестима намјештеника (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/09, 131/10 и 8/11), министар просвјете и културе д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У МИНИСТАРСТВУ ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ

Члан 1.

У Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству просвјете и културе (“Службени гласник Републике Српске”, број 50/13), (у даљем тексту: Правилник), у члану 23. у тачки 4. у Одјељењу за финансијско-планске и рачуноводствене послове, Секретаријат Министарства, назив радног мјеста: “Благајник” замјењује се новим називом: “Сарадник за обрачун личних примања”.

Код радног мјеста Виши сарадник за архиву, Одјељење за правне, опште и заједничке послове, Секретаријат Министарства, у опису послова ријечи: “умножава материјале,” бришу се, а у посебним условима радног мјеста последије ријечи: “правни” додају се ријечи: “или природно-математички”.

У тачки 5. у Одјељењу за основно образовање и васпитање, Ресор за предшколско, основно и средње образовање и васпитање, код радног мјеста Начелник Одјељења за основно образовање и васпитање у посебним условима иза ријечи: “машински” додају се запета и ријечи: “дефектолошки, медицински - студијски програм специјална едукација и рехабилитација”.

Назив радног мјеста: “Виши стручни сарадник за регистар средњих школа и нострификацију” у Одјељењу за средње образовање и васпитање, Ресор за предшколско, основно и средње образовање и васпитање, замјењује се новим називом: “Виши стручни

сарадник за регистар средњих школа, ђачке домове и нострификацију”, те се опис посла наведеног радног мјеста мијења и гласи: “води регистар средњих школа и ђачких домова, учествује у изради прописа и општих аката из области средњег образовања и ученичког стандарда, врши унос података и води евиденцију ученика који конкуришу за стипендије, учествује у изради нормативних аката из области ученичког стандарда, учествује у спровођењу процедуре именовања и разрешења директора и управних одбора у ђачким домовима, врши управни надзор, даје сагласност на статуте ђачких домова, води поступак нострификације и еквиваленције иностраних свједочанстава, обавља и друге послове по налогу начелника Одјељења. За свој рад одговара начелнику Одјељења.”.

У тачки 6. у опису послова радног мјеста Помоћник министара за високо образовање, Ресор за високо образовање, иза ријечи: “учествује у изради нормативних аката из области високог образовања,” ријечи: “обезбјеђује потребне услове за рационално коришћење људских капацитета, уз постизање продуктивности, економичности и рентабилности у Ресору,” бришу се.

Код радног мјеста Виши стручни сарадник за регистар високошколских установа, Одјељење за високошколске установе, Ресор за високо образовање, иза ријечи: “Опис послова:” додају се ријечи: “води управни поступак у првом степену,” а у категорији радног мјеста ријеч: “треће” замјењује се ријечју: “прво”. У посебним условима за наведено радно мјесто ријечи: “једна година” замјењују се ријечима: “три године”.

Код радног мјеста Виши стручни сарадник за стратешко планирање високог образовања, у Одјељењу за високошколске установе, Ресор за високо образовање, у категорији радног мјеста ријеч: “треће” замјењује се ријечју: “прво”. У посебним условима за наведено радно мјесто ријечи: “једна година” замјењују се ријечима: “три године”.

Назив радног мјеста: “Виши стручни сарадник за финансирање високог образовања” у Одјељењу за високошколске установе, Ресор за високо образовање, замјењује се новим називом: “Виши стручни сарадник за стратешко финансирање високог образовања”.

Такође, код овог радног мјеста иза ријечи: “Опис послова:” додају се ријечи: “води управни поступак у првом степену,” а у категорији радног мјеста ријеч: “треће” замјењује се ријечју: “прво”. У посебним условима за наведено радно мјесто ријечи: “једна година” замјењују се ријечима: “три године”.

Код радног мјеста Виши стручни сарадник за нормативне и правне послове у Одјељењу за високошколске установе, Ресор за високо образовање, иза ријечи: “Опис послова:” додају се ријечи: “води управни поступак у првом степену,” а у категорији радног мјеста ријеч: “треће” замјењује се ријечју: “прво”. У посебним условима за наведено радно мјесто ријечи: “једна година” замјењују се ријечима: “три године”.

У Одјељењу за студентски и ученички стандард, Ресор за високо образовање, код радног мјеста Начелник Одјељења за студентски и ученички стандард у посебним условима иза ријечи: “VII степен стручне спреме” додају се запета и ријечи: “факултет политичких наука”.

Радно мјесто: “Виши стручни сарадник за стипендије”, Одјељење за студентски и ученички стандард, Ресор за високо образовање, мијења се и гласи:

“Виши стручни сарадник за стипендије, студентски и ученички стандард

Опис послова: припрема елементе и критеријуме за расписивање конкурса за додјелу стипендија за студије првог, другог и трећег циклуса, припрема елементе и критеријуме за расписивање конкурса за додјелу стипендија за студиј у иностранству (студиј првог, другог и трећег циклуса), прикупља потребну документацију, врши унос података и води евиденцију студената који конкуришу за стипендије и доноси рјешења о додјели студентских стипендија, врши обрачун и расподелу средстава за стипендије, студентски и ученички стандард, доставља податке у трезор за стипендирање, студентски и ученички стандард, сарађује са иностраним амбасадама и универзитетима Републике Српске у вези са додјелом стипендија иностраних влада, припрема елементе и критеријуме за додјелу помоћи студентима дефицитарних занимања, прикупља потребну документацију, врши унос података и води евиденцију студената који конкуришу за помоћ, прати и припрема нормативе за финансирање студентског и ученичког стандарда, прати и проучава modele финансирања у другим земљама, врши друге студијско-аналитичке и управно-надзорне послове у области финансирања студентског и ученичког стандарда, обрађује финансијску документацију, доставља мјесечни обрачун средстава у трезор, обавља и друге послове по налогу начелника Одјељења. За свој рад одговара начелнику Одјељења.

Категорија: државни службеник шесте категорије, треће звање.

Број извршилаца: 2 (два)

Посебни услови: VII степен стручне спреме, природно-математички, педагошки или филозофски факултет, најмање једна година радног искуства у траженом степену образовања, положен стручни испит за рад у републичким органима управе.”.

Радно мјесто: “Виши стручни сарадник за ученички стандард” у Одјељењу за студентски и ученички стандард, Ресор за високо образовање, брише се.

Назив радног мјеста: “Виши стручни сарадник за базу података студентског стандарда” у Одјељењу за студентски и ученички стандард, Ресор за високо образовање, замјењује се новим називом: “Виши стручни сарадник за базу података студентског стандарда и високошколских установа”, те се у опису послова за наведено радно мјесто иза ријечи: “у области студентског стандарда,”

додају ријечи: “води базу података о наставном плану, студијским програмима, предметима, наставном и сарадничком особљу,”.

Члан 2.

(1) Сагласност на Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству просвјете и културе даје Влада Републике Српске.

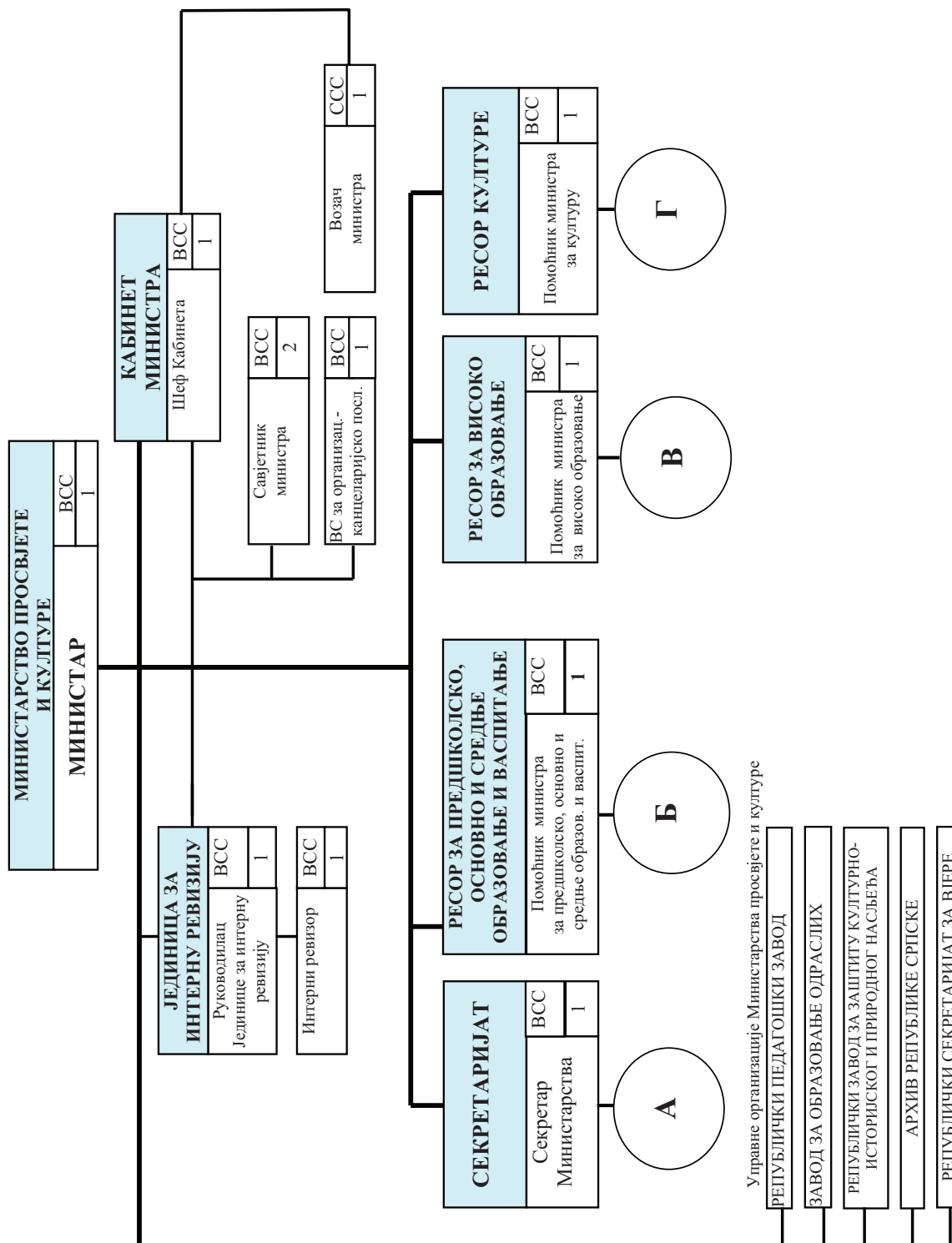
(2) Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

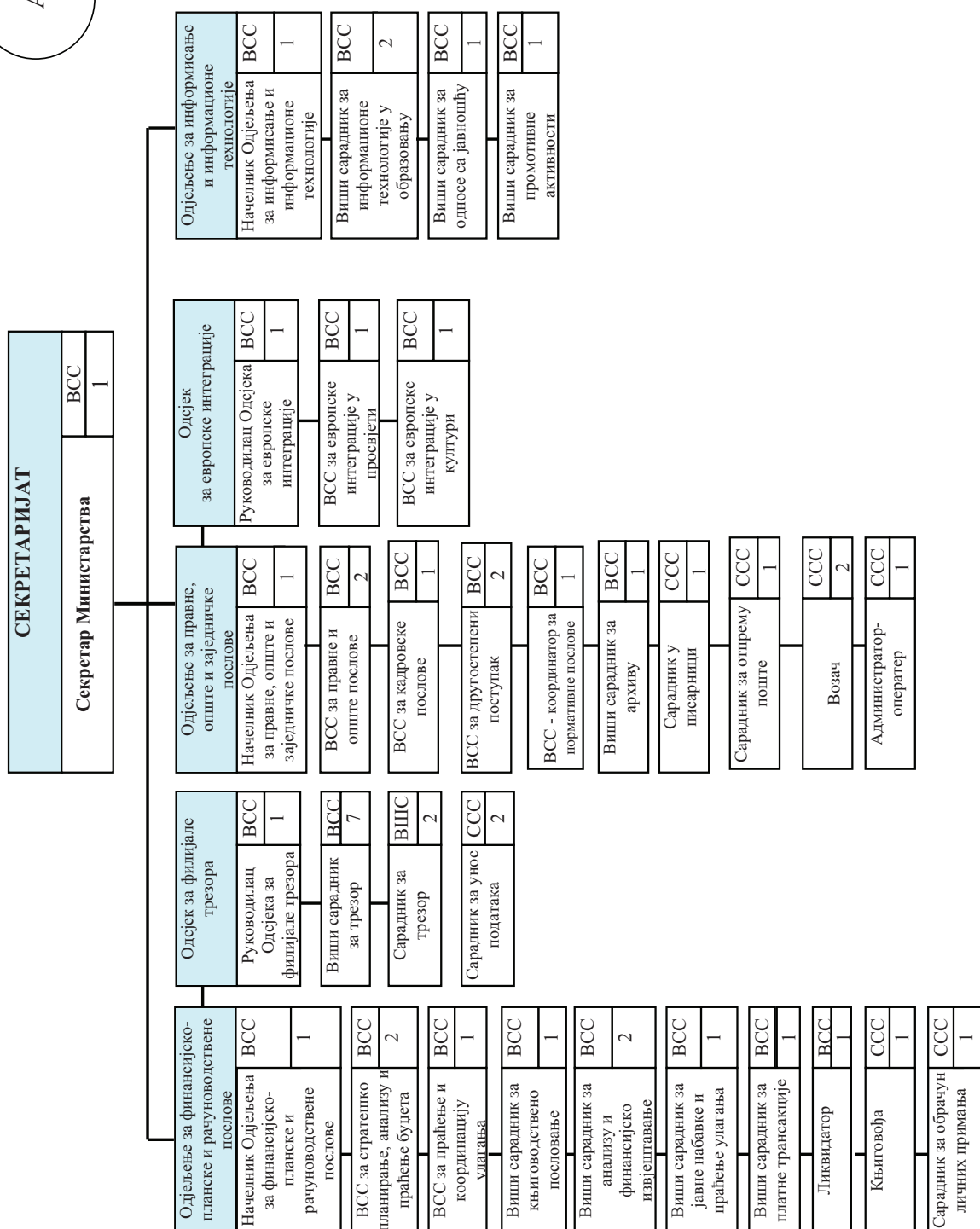
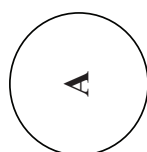
Број: 07.04/052-2455-5/13

22. маја 2014. године

Бања Лука

Министар,
Горан Мутабиџа, с.р.

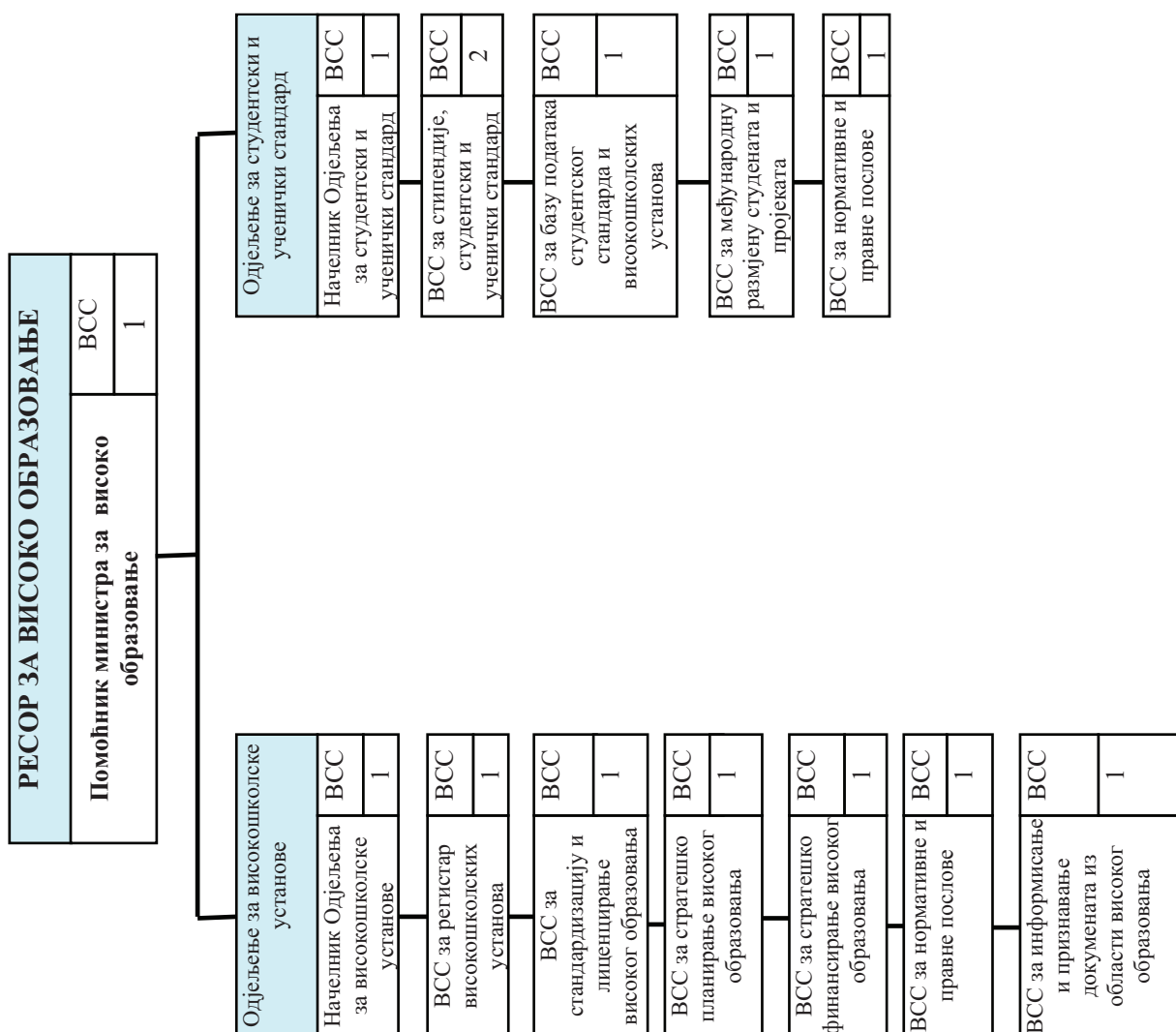
Б

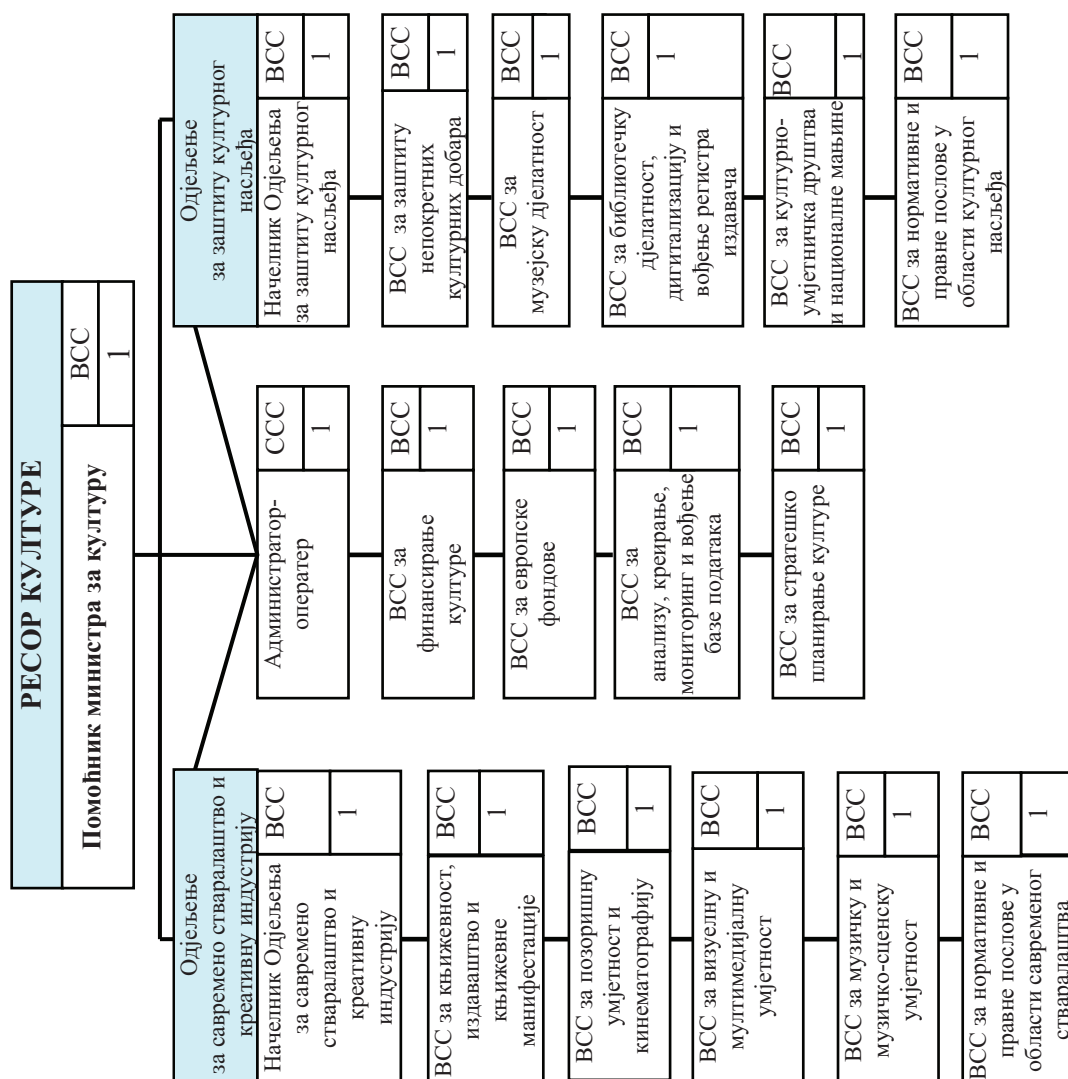
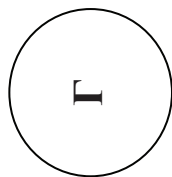
РЕСОР ЗА ПРЕДШКОЛСКО, ОСНОВНО И
СРЕДЊЕ ОБРАЗОВАЊЕ И ВАСПИТАЊЕ

Помоћник министра за предшколско, основно и средње образовање и васпитање	BCC
	1

Одјељење за предшколско васпитање и образовање	Начелник Одјељења за предшколско вас. и образовање	BCC	1
BCC за развој предшколског програма и педагошке документације	BCC		2
BCC за предшколско васпитање и образовање	BCC	1	
BCC за нормативне и правне послове	BCC	1	
BCC за развој легислативе за предшколско васпитање и образовање	BCC	1	
Одјељење за основно образовање и васпитање	Начелник Одјељења за основно образов. и васпитање	BCC	1
BCC за регистар основних школа и нострификацију	BCC		1
BCC за стратешко планирање основног образовања и мрежу школа	BCC	1	
BCC за наставне планове и програме основног образовања	BCC	1	
BCC за стратешко планирање и анализу	BCC	1	
BCC за финансирање основног образовања	BCC	1	
BCC за нормативне и правне послове	BCC	2	
Одјељење за средње образовање и васпитање	Начелник Одјељења за средње образов. и васпитање	BCC	1
BCC за опште средње образовање	BCC		1
BCC за средње стручно и техничко образовање	BCC	1	
BCC за стратешко планирање средњег образовања и мрежу школа	BCC	1	
BCC за нормативне и правне послове	BCC	1	
BCC за регистар средњих школа, ђачке домове и нострификацију	BCC	1	
BCC за наставне планове и програме	BCC	1	
BCC за финансирање средњег образовања, специјалних и умјетничких школа	BCC	1	
BCC за специјалне и умјетничке школе	BCC	1	
Администратор- оператер	CCC		1

В

УКУПНО СИСТЕМАТИЗИОВАНО 93 РАДНА МЈЕСТА, СА 111 ИЗВРШИЛАЦА.

889

На основу члана 207. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02, 87/07 и 50/10), министар рада и борачко-инвалидске заштите доноси

ЗАКЉУЧАК

О СТАВЉАЊУ ВАН СНАГЕ ЗАКЉУЧАКА О ИСПРАВЦИ ТЕХНИЧКЕ ГРЕШКЕ У ПРАВИЛНИКУ О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У МИНИСТАРСТВУ РАДА И БОРАЧКО-ИНВАЛИДСКЕ ЗАШТИТЕ, број: 16-01-020-43/12, од 09.04.2012. године ("Службени гласник Републике Српске", број 46/12)

1. Стављају се ван снаге закључци о исправци техничке грешке у Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству рада и борачко-инвалидске заштите, број: 16-01-020-43/12, од 09.04.2012. године ("Службени гласник Републике Српске", број 46/12), и то:

- број: 16-01-020-43-1/12, од 06.06.2012. године ("Службени гласник Републике Српске", број 55/12),
- број: 16-01-020-43-2/12, од 29.06.2012. године ("Службени гласник Републике Српске", број 67/12),
- број: 16-01-020-43-3/12, од 19.06.2014. године ("Службени гласник Републике Српске", број 52/14).

2. Овај закључак ступа на снагу даном доношења, а биће објављен у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 16-01-020-43-4/12
9. јула 2014. године
Бања Лука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

Савез синдиката Републике Српске - Синдикат образовања, науке и културе Републике Српске и Министарство просвјете и културе Републике Српске

На основу чл. 130. и 131. Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 38/00, 40/00, 47/02, 38/03, 66/03 и 20/07) и члана 60. став 1. Општег колективног уговора ("Службени гласник Републике Српске", број 40/10), Савез синдиката Републике Српске - Синдикат образовања, науке и културе Републике Српске, са једне стране, и Министарство просвјете и културе Републике Српске, са друге стране, закључили су

ПОСЕБНИ КОЛЕКТИВНИ УГОВОР ЗА ЗАПОСЛЕНЕ У ОБЛАСТИ ОБРАЗОВАЊА И КУЛТУРЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Посебним колективним уговором за запослене у области образовања и културе Републике Српске (у даљем тексту: Колективни уговор) уређују се права, обавезе и одговорности радника и послодаваца која проистичу из рада и по основу рада; међусобни односи радника и послодаваца; као и друга питања која нису на потпун и цијеловит начин уређена Законом о раду, законима дјелатности, Законом о платама запослених у области просвјете и културе и Општим колективним уговором; поступак колективног преговарања, састав и начин рада тијела овлашћених за мирно рјешавање спорова између радника и послодаваца; међусобни односи учесника у закључивању колективног уговора и друга питања од значаја за уређивање односа између радника и послодаваца.

(2) Одредбама овог колективног уговора не може се утврдити мањи обим права од права која су одређена Законом о раду, законима дјелатности, Законом о платама запослених у области просвјете и културе и Општим колективним уговором.

(3) Послодавцем, у смислу овог колективног уговора, сматра се установа у области образовања и културе која раднику на основу уговора о раду даје запослење.

(4) Синдикатом, у смислу овог колективног уговора, сматра се Синдикат образовања, науке и културе Републике Српске.

Члан 2.

Овај колективни уговор односи се на све послодавце и запослене у области: предшколског, основног, средњег, специјалног, умјетничког и високог образовања и у области културе, који имају сједиште на територији Републике Српске (у даљем тексту: Република).

II - ЗАКЉУЧИВАЊЕ И ПРИМЈЕНА УГОВОРА О РАДУ

Члан 3.

Услови за закључивање уговора о раду, пробни рад, рад радника у другом мјесту, рад радника у посебним случајевима, допунско оспособљавање, стручно образовање, обављање послова ван просторија послодавца, рад приправника регулисани су Законом о раду, законима дјелатности и Општим колективним уговором.

III - РАДНО ВРИЈЕМЕ

Члан 4.

(1) Редовно радно вријеме распоређује се у петодневну радну седмицу.

(2) Распоред радног времена, дневни и седмични одмор прецизирају се правилником о раду.

IV - ОДМОР И ОДСУСТВО

1. Годишњи одмор

Члан 5.

(1) Годишњи одмор утврђен Законом о раду увећава се по један дан за сваке три навршене године радног стажа.

(2) Годишњи одмор увећава се:

- 1) самохраном родитељу, стараоцу и усвојоцу са малолетном дјецом до седам година за два дана,
 - 2) родитељу, стараоцу и усвојоцу хендикепираног дјетета за три дана,
 - 3) инвалиду рада и ратном војном инвалиду за два дана.
- (3) У дане годишњег одмора не рачунају се дани седмичног одмора, празници у које се не ради и вријеме привремене неспособности за рад.

(4) Раднице које раде на пословима наставе и које за вријеме школског распуста користе породично одсуство годишњи одмор за текућу календарску годину користе по закључивању породичног одсуства.

(5) Радници који у току наставног процеса испуне услове за старосну пензију, годишњи одмор користе прије испуњења услова за одлазак у пензију.

(6) Годишњи одмор за запослене у предшколским установама може се увећати:

- 1) васпитно-образовном раднику седам дана,
- 2) стручном сараднику пет дана,
- 3) васпитно-образовном раднику који примјењује програме предшколског васпитања и образовања ради подршке дјечи са сметњама у психофизичком развоју девет дана.

2. Плаћено одсуство

Члан 6.

(1) Радник има право на плаћено одсуство у трајању до осам дана у календарској години у следећим случајевима:

- 1) приликом склапања брака - пет радних дана,
- 2) у случају смрти члана уже породице - пет радних дана,
- 3) у случају смрти члана шире породице - два радна дана,
- 4) у случају теже болести члана уже породице - три радна дана,
- 5) у случају теже болести члана шире породице - два радна дана,
- 6) приликом рођења дјетета - три радна дана,
- 7) приликом вјенчања дјетета - два радна дана,

8) добровољног давања крви - два радна дана за свако давање крви,

9) ради задовољавања вјерских и традиционалних потреба - два радна дана,

10) пресељења у други стан - два радна дана,

11) елементарне непогоде којом је угрожена егзистенција радника и његове породице - три радна дана,

12) у случају образовања и усавршавања на захтјев послодавца и на властити захтјев у складу с образовним програмом,

13) у случају синдикалног образовања и усавршавања на курсевима и семинарима током трајања курсева и семинара и

14) у осталим случајевима утврђеним појединачним колективним уговором у предшколским установама.

(2) Плаћено одсуство из става 1. овог члана не може бити дуже од осам радних дана у току једне календарске године, осим у случају смрти члана уже породице.

(3) Радник, у случају потребе, може у току календарске године користити плаћено одсуство по више основа.

(4) Послодавац може, на захтјев радника, одобрити плаћено одсуство дуже од осам радних дана у току календарске године у оправданим случајевима.

(5) Уз захтјев за коришћење плаћеног одсуства по свим основима потребно је приложити одговарајући доказ о постојању случаја за који се тражи плаћено одсуство.

(6) Чланом уже породице, у смислу овог колективног уговора, сматрају се: брачни и ванбрачни супружници, њихова дјеца (брачна, ванбрачна и усвојена), пасторчад, дјеца узета под старатељство, мајка, отац, очух и маћеха, а чланом шире породице: брат, сестра, дјед, баба и сродници брачног друга до другог степена сродства.

3. Неплаћено одсуство

Члан 7.

(1) Раднику се може одобрити неплаћено одсуство до годину дана ради:

1) обављања неодложних личних и породичних послова које је радник дужан образложити у свом захтјеву,

2) припремања и полагања испита на високошколској установи или другој образовној организацији, као и припремања магистерија или доктората, уколико се радник не образује у интересу послодавца,

3) посјете члану породице који живи у иностранству,

4) стручног усавршавања у иностранству, уколико усавршавање није на захтјев и у интересу послодавца,

5) њега тешко обољелог члана породице и

6) у другим оправданим случајевима.

(2) За вријеме неплаћеног одсуства права и обавезе радника по основу рада мирују, а трошкове пензијског и инвалидског осигурања сноси корисник неплаћеног одсуства.

V - ЗАШТИТА РАДНИКА

1. Заштита на раду

Члан 8.

(1) Послодавац је дужан да обезбједи адекватне услове рада у складу са педагошким стандардима и све потребне услове заштите на раду којима се штити физичко и психичко здравље радника у процесу рада.

(2) Послодавац је обавезан да све раднике осигура код осигуравајућег друштва (колективно осигурање) од последица повреде на раду или у вези са радом.

(3) Начин и поступак остваривања адекватних услова рада и заштите на раду уређују се правилником о раду, правилницима које доносе надлежна министарства и Законом о заштити на раду.

Члан 9.

Посебна заштита малолетника, жена и материнства, болесних и инвалидних лица регулисани су Законом о раду и Општим колективним уговором.

VI - ПЛАТЕ И НАКНАДЕ

(чл. 14, 15. и 16. односе се само на запослене у предшколским установама)

1. Основна плата

Члан 10.

(1) Основна плата обрачунава се мјесечно за пуно радно вријеме према радном мјесту и одговарајућој платној групи и платној подгрупи, односно коефицијенту.

(2) Основна плата из става 1. овог члана је производ цијене рада као израза вриједности за најједноставнији рад и коефицијента утврђеног према платној групи и платној подгрупи.

(3) Основна плата увећава се по основу радног стажа 0,5% за сваку навршену годину стажа осигурања.

(4) Накнаде за топли оброк и регрес урачунате су у износ основне плате из става 2. овог члана и не могу се посебно исказивати, осим за запослене у предшколским установама.

(5) Цијену рада утврђују Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) и Синдикат образовања, науке и културе Републи-

ке Српске у трећем кварталу текуће године за наредну буџетску годину.

Члан 11.

Раднику који ради краће од пуног радног времена основна плата се утврђује сразмјерно радном времену које је провео на раду.

Члан 12.

(1) Основна плата приправника износи 80% плате радног мјеста на које је распоређен.

(2) Радник који нема прописану стручну спрему (неверификовани радник), а привремено обавља послове због недостатка кадра са прописаном спремом, прима плату 30% мању од верификованог радника истог степена стручне спреме.

Члан 13.

У случају када је износ основне плате радника за пуно радно вријеме обрачунат у складу са Законом о платама запослених у области просвјете и културе и овим колективним уговором испод износа најниже плате у Републици, раднику се исплаћује најнижа плата.

Члан 14.

За обављени рад раднику у предшколским установама припадају плата и накнаде у складу са Законом о раду, Општим колективним уговором и овим колективним уговором.

Члан 15.

(1) Запослени у предшколским установама разврставају се у платне групе са следећим платним коефицијентима:

1) прва платна група - послови на којима се не захтијева стручност (неквалификовани радник)..... 4,00,

2) друга платна група - послови на којима се захтијева стручност која се стиче средњим образовањем у трајању од три године (КВ радник - III степен)5,00,

3) трећа платна група - послови на којима се захтијева стручност која се стиче средњим образовањем у трајању од четири године (ССС - IV степен)6,00,

4) четврта платна група - послови на којима се захтијева стручност која се стиче специјализацијом на основу стручности средњег образовања (ВКВ радник - V степен)6,50,

5) пета платна група - послови на којима се захтијева стручност која се стиче вишим образовањем (VI степен)7,50,

6) шеста платна група - послови на којима се захтијева стручност која се стиче високим образовањем (ВСС - VII степен)8,00.

(2) Коефицијенти из става 1. овог члана представљају доњу границу коефицијената за обрачун плата.

(3) Средства за плате запослених у предшколским установама обезбјеђују се у буџетима локалних заједница.

(4) Појединачним колективним уговором регулисаће се коефицијенти за свако радно мјесто по утврђеној систематизацији послова и радних задатака.

Члан 16.

Запосленима у предшколским установама послодавац исплаћује:

1) трошкове једног топлог obroка за вријеме радног дана (када ради више од четири часа), као и у случају обављања прековременог рада дуже од три часа дневно у висини 50% најниже плате утврђене Општим колективним уговором, сразмјерно броју дана проведених у редовном радном времену, односно прековременом раду, уколико код послодавца није организована исхрана радника,

2) регрес за коришћење годишњег одмора у висини двије најниже плате утврђене у складу с Општим колективним уговором, који се исплаћује у јулу, и

3) зимницу и огрјев у висини двије најниже плате утврђене у складу с Општим колективним уговором, које се исплаћују у септембру.

2. Увећање основне плате

Члан 17.

(1) Основна плата запослених у области образовања и културе увећава се по основу:

1) рада ноћу 35%,

2) рада на дане државних празника и друге дане у које се по закону не ради 50%.

(2) Наставно особље у основном, средњем, умјетничком, специјалном и високом образовању остварује право на увећање основне плате за рад преко норме, у складу са подзаконским прописима, којима се прописује финансирање основних и средњих школа и високошколских установа.

Члан 18.

(1) За све раднике запослене у основним школама које су удаљене од центра општина десет километара основна плата се увећава за 2,5%.

(2) За сваки наредни километар удаљености додаје се увећање основне плате за 0,1%, а највише за 3,5%.

(3) За све раднике запослене у основном и средњим школама које се налазе на територији општина: Берковићи, Љубиње, Калиновик, Трново, Хан Пијесак, Рудо, Чајниче, Оштра Лука, Крупа на Уни, Дринић и Купрес основна плата се увећава за 5%.

Члан 19.

У основним школама које имају преко 24 одјељења секретару и рачуновођи, ако школа нема административно-финансијског радника, основна плата увећава се за 0,1% за свако одјељење преко 24.

Члан 20.

Наставнику разредне наставе који ради у комбинованом одјељењу основна плата увећава се:

- 1) за комбинацију од два разреда 5%,
- 2) за комбинацију од три разреда 8% и
- 3) за комбинацију од четири или више разреда 10%.

Члан 21.

(1) Наставницима и васпитачима који у одјељењу или групи имају дјецу са посебним потребама основна плата увећава се 1% за свако дијете са посебним потребама, сразмјерно броју часова за наставнике, односно сати за васпитаче, проведених са том дјецом у току седмице, а највише 3%.

(2) Радницима који раде у установама у којима бораве дјеца са посебним потребама основна плата увећава се 10%.

(3) Наставницима који дио часова изводе у установама из става 2. овог члана основна плата увећава се 10% само за те часове.

Члан 22.

Запослени у установама културе који своје послове обављају на терену, у природи - у циљу заштите и реставрације културног наслеђа, те извођења теренске наставе за раднике високошколских установа, основна плата увећава се за:

- 1) пет до седам радних дана 5%,
- 2) осам до петнаест радних дана 7,5% и
- 3) преко петнаест радних дана 10%.

Члан 23.

(1) Радницима у високошколским установама и установама културе који раде у посебним условима (рад на машинама и уређајима с повећаним опасностима, рад са отровима, зрачењима, канцерогеним, патогеним и сличним материјама), ако су стално и редовно више од 50% радног времена изложени изворима опасности, основна плата увећава се 10%.

(2) Радницима који повремено раде у лабораторији и на терену, а на тим мјестима су прописане посебне и пооштрене мјере опреза и заштите (рад са високом електричном енергијом, рад са покретним механичким дјеловањима веће снаге, рад у срединама гдје постоји висок ниво буке и вибрација, рад изложен штетном електромагнетном зрачењу, радиоактивном зрачењу и сл.) и радницима који су изложени посебном психофизичком оптерећењу (рад са лешом, рад са психичким болесницима и сл.), ако стално и редовно раде више од 50% радног времена под таквим условима, основна плата увећава се 5%.

(3) Свака установа ће утврдити послове, односно радна мјеста с изворима опасности, вријеме, односно услове изложености опасностима, те врсту прегледа и рокове у којима се запослени морају упућивати на периодичне прегледе.

Члан 24.

Запосленима у установама културе који редовно радно вријеме остварују у двије смјене у радном дану основна плата увећава се 0,25% по радном дану.

Члан 25.

Запосленима у предшколским установама основна плата може се увећати за посебна оптерећења до 20%.

Члан 26.

(1) Наставнику, васпитачу, педагогу, психологу, дефектологу, логопеду и социјалном раднику у предшколским установама, основним, средњим, умјетничким и специјалним школама, који стекну стручно звање ментора, савјетника и вишег савјетника на основу оцјењивања и напредовања, основна плата увећава се:

- 1) за стручно звање ментора 5%,
- 2) за стручно звање савјетника 7,5%,
- 3) за стручно звање вишег савјетника 10%.

(2) Запосленима у образовању по основу постигнутих посебних резултата у раду за освојена мјеста и пласман у виши ранг такмичења, награда на фестивалима и дјелатностима основна плата увећава се правилником који доноси Министарство.

(3) Основна плата глумача по квалитативним категоријама стеченим на основу награда, признања и признатог квалитета увећава се на следећи начин:

- 1) прва глумачка група 30%,
- 2) друга глумачка група 15%.

3. Накнада плате

Члан 27.

(1) Послодавац је дужан раднику исплатити накнаду нето плате у висини од 100%, осим у законом утврђеним случајевима и у случајевима утврђеним у члану 7. овог колективног уговора.

(2) У случају замјене радника који је одсутан са посла дуже од три наставна дана, односно радна дана у предшколским установама радник који га замјењује има право на накнаду.

(3) Радник има право на накнаду плате за вријеме привремене спријечености за рад у складу са прописима о здравственом осигурању.

4. Учешће у добити по основу иновације, изума и техничких унапређења

Члан 28.

(1) Послодавац одлуком органа управљања уређује услове и начин утврђивања учешћа радника у добити оствареној на основу иновације, изума, техничких унапређења и других видова стваралаштва.

(2) Висину накнаде утврђује комисија, с тим да ова накнада не може бити нижа од 30% годишње остварене добити по овом основу.

5. Остала примања радника

Члан 29.

Послодавац запосленима исплаћује:

1) дневницу за службено путовање у Републици, Федерацији БиХ и у иностранству у износу коју одреди Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) посебним актом,

2) накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка с посла у висини мјесечне цијене превозне карте у јавном саобраћају за превоз преко четири километра у једном правцу, а највише до 50 километара у једном правцу. Ограничење од 50 километара не односи се на раднике запослене у високом образовању који, у склопу редовног радног времена, уз сагласност руководиоца, изводе наставу на различитим организационим јединицама универзитета,

3) отпремнину приликом одласка радника у пензију у висини три просјечне плате радника остварене у последња три мјесеца прије остваривања права на пензију,

4) трошкове за прво полагање приправничког и других испита који су у сврху стручног оспособљавања радника и

5) накнаду трошкова за коришћење сопственог аутомобила приликом обављања службеног посла по налогу послодавца - у износу од 20% цијене горива по једном литру за сваки пређени километар.

Члан 30.

(1) Послодавац раднику исплаћује или додјељује из властитих средстава:

1) јубиларну награду за десет и двадесет година радног стажа у области образовања и културе, чија се вриједност и начин утврђују појединачним колективним уговором или правилником којим се прописују радни односи,

2) јубиларну награду за десет, двадесет и тридесет година стажа у предшколским установама, чија се вриједност и начин исплате утврђују појединачним колективним уговором или правилником којим се прописују радни односи.

(2) Послодавац раднику исплаћује јубиларну награду у висини једне просјечне плате радника за тридесет година радног стажа у образовању и култури, у години када навршава те године стажа.

Члан 31.

(1) Раднику или његовој породици исплаћује се помоћ у случају:

- 1) смрти радника - у висини три просјечне плате у Републици,
- 2) смрти члана уже породице - у висини једне просјечне плате у Републици,
- 3) тешке инвалидности радника стечене на радном мјесту (која је категорисана од стране надлежног органа) - у висини двије просјечне плате у Републици,
- 4) рођења дјетета - у висини једне просјечне плате у Републици,
- 5) елементарних непогода или пожара у стану радника - у висини три просјечне плате у Републици.

(2) Просјечна плата из става 1. овог члана је износ просјечне плате у Републици објављен од стране Републичког завода за статистику за мјесец који претходи догађајима из става 1. овог члана.

Члан 32.

Примања радника по основу овог колективног уговора исплаћиваће се из буџета Републике за текућу годину у складу са Законом о извршењу буџета.

VII - ОДГОВОРНОСТ ЗА ПОВРЕДУ ОБАВЕЗА ИЗ УГОВОРА О РАДУ И МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ РАДНИКА

1. Повреда обавеза из уговора о раду од стране радника

Члан 33.

(1) Повреду обавезе из уговора о раду радник чини неизвршавањем или немарним, неблаговременим и несавјесним извршавањем радне обавезе.

(2) Повреду радне обавезе радник може извршити чињењем или нечињењем.

(3) За повреду радне обавезе радник одговара у поступку за утврђивање одговорности.

(4) Одговорност за повреду радне обавезе не искључује кривичну, прекршајну и материјалну одговорност.

2. Врсте повреде радних обавеза

Члан 34.

Повреде радних обавеза могу бити:

- 1) теже повреде радних обавеза - прописане су Законом о раду и законима дјелатности,
- 2) лакше повреде радних обавеза - утврђене су нормативним актима организације или установе.

3. Дисциплински поступак

Члан 35.

(1) Овим колективним уговором уређују се покретање, вођење и застарјелост дисциплинског поступка за утврђивање дисциплинске одговорности због повреде радних обавеза и друга питања од значаја за заштиту радне дисциплине, као и питање материјалне одговорности радника.

(2) Установе из области васпитања, образовања и културе су у обавези да донесу правилник о дисциплинском поступку у складу са овим колективним уговором.

Члан 36.

(1) Иницијативу за покретање дисциплинског поступка може дати сваки радник и непосредни руководиоца који има сазнања о учињеној повреди радне обавезе.

(2) Иницијатива за покретање дисциплинског поступка подноси се у писаној форми и мора бити образложена и поткријељена доказима.

Члан 37.

Дисциплински поступак покреће се захтјевом који треба да садржи: име и презиме радника који је учинио повреду радне обавезе, радно мјесто, занимање и друге потребне податке, чињенични опис повреде радне обавезе, вријеме, мјесто и начин извршења, врсту и правну квалификацију повреде радне обавезе, последице учињене повреде, податке о причињеној штети, доказе за наводе из захтјева и друго.

Члан 38.

(1) Дисциплински поступак против радника који је учинио повреду радне обавезе покреће непосредни руководиоца или лице које он овласти.

(2) Поступак утврђивања одговорности за теже повреде радних обавеза и дужности спроводи дисциплинска комисија.

(3) Дисциплинску комисију чине три члана, од којих један мора бити из реда синдиката којем радник припада.

(4) Чланове дисциплинске комисије именује управни, односно школски одбор из реда запослених, осим представника синдиката, које именује надлежни орган синдиката.

(5) У изузетним случајевима, када радник није Члан синдиката, све чланове дисциплинске комисије именује управни, односно школски одбор из реда запослених.

(6) Дисциплинску комисију именује орган управљања у року од 60 дана од дана учињене повреде.

Члан 39.

(1) Лице овлашћено за покретање дисциплинског поступка дужно је поднијети захтјев у року од три мјесеца од дана сазнања, а најкасније у року од шест мјесеци од учињене повреде радне обавезе.

(2) Прије покретања дисциплинског поступка против радника директор је обавезан да га саслуша уз присуство председника синдикалне организације или члана синдиката којег он овласти.

(3) Рјешење о покретању дисциплинског поступка, заједно са комплетним предметом и свим прилозима, обавезно се доставља раднику, дисциплинској комисији и синдикалној организацији.

(4) Дисциплинска комисија ради у пуном саставу, а одлуке доноси већином гласова.

(5) Раднику против којег је покренут дисциплински поступак органи који воде поступак обавезни су омогућити приступ свој потребној документацији, као и присуство сједницама на којима се расправља о дисциплинској одговорности.

(6) Против захтјева радник може уложити приговор дисциплинској комисији у року од осам дана од дана његовог пријема.

Члан 40.

(1) По пријему захтјева, председник дисциплинске комисије позива подносиоца захтјева, радника против кога се води дисциплински поступак, представнике синдиката, свједоке и друга лица за утврђивање дисциплинске одговорности.

(2) Позив мора бити уручен осам дана прије одржавања расправе.

(3) Расправом руководи председник дисциплинске комисије, који даје и одузима ријеч, поставља питања, тражи објашњења, а након тога, даје ријеч члановима дисциплинске комисије.

(4) Расправа ће се одложити ако не постоји доказ да је позив уручен, односно ако је радник оправдано спријечен да дође на расправу, тада се одређује нови термин одржавања расправе.

(5) О току расправе води се записник.

Члан 41.

(1) Дисциплинска комисија, након спроведеног поступка и утврђеног чињеничног стања, обуставља поступак ако је наступио застара за покретање и вођење поступка.

(2) У случају да дисциплинска комисија након спроведеног поступка утврди да радник није одговоран, ослобађа га одговорности.

(3) Ако дисциплинска комисија након спроведеног поступка утврди да је радник одговоран због учињене теже повреде радне обавезе, може изрећи једну од следећих дисциплинских мјера:

1) новчана казна у висини 20% од нето плате радника у трајању од једног до три мјесеца или

2) престанак радног односа.

(4) Послодавац може мјеру престанак радног односа због теже повреде радне обавезе замијенити новчаном казном у висини до 20% од плате радника у трајању од три мјесеца, под условом да нису наступиле знатно теже последице за послодавца, да је степен одговорности радника несавјесни нехат и ако су утврђене олакшавајуће околности за радника, о чему на захтјев радника доноси посебну одлуку и дисциплинска комисија.

(5) Уколико је директор дао отказ раднику, а судском пресудом радник буде ослобођен одговорности, управни, односно школски одбор ће покренути поступак за утврђивање одговорности директора.

Члан 42.

(1) На првостепену одлуку радник против којег се водио дисциплински поступак и подносилац захтјева могу поднијети жалбу другостепеном органу, односно управном или школском одбору у року од 15 дана од пријема одлуке.

(2) Жалба одлаже извршење одлуке, а одлука другостепеног органа је коначна.

Члан 43.

(1) Покретање поступка за утврђивање одговорности радника застаријева у року од три мјесеца од дана када је повреда учињена, односно од дана сазнања за повреду, а најдаље у року од шест мјесеци од дана када је повреда учињена.

(2) Вођење поступка застаријева протеком шест мјесеци од дана покретања поступка за утврђивање одговорности радника.

(3) Извршењу изречене мјере за повреду радне обавезе не може се приступити ако је протекло више од два мјесеца од дана коначне одлуке којом је мјера изречена.

4. Лакша повреда радне обавезе

Члан 44.

(1) Лакшом повредом радне обавезе сматрају се повреде радне обавезе и радне дисциплине које нису одређене као теже повреде радне обавезе, а то су:

- 1) кашњење на посао и одлазак прије истека радног времена,
- 2) некоректан однос према странкама и колегама и
- 3) друга понашања која штете угледу установа и институција, а која ће се утврдити појединачним колективним уговором.

(2) За учињену лакшу повреду радне обавезе може се изрећи дисциплинска мјера:

- 1) опомена и
- 2) новчана казна у висини 10% једномјесечне плате радника остварене у мјесецу у којем је учињена повреда.

(3) Лакшу повреду радне обавезе утврђује и одговарајућу дисциплинску мјеру изриче директор или лице које он овласти.

(4) При изрицању дисциплинске мјере, радник против којег се мјера изриче мора бити саслушан у присуству представника синдиката којем радник припада.

5. Накнаде материјалне штете

Члан 45.

(1) Ако радник намјерно или из крајње непажње проузрокује материјалну штету, дужан је да је надокнади.

(2) Ако се висина штете не може утврдити у тачном износу, њена се висина утврђује у паушалном износу од стране комисије коју именује директор или лице које он овласти.

(3) У раду комисије учествује и представник синдиката којем радник припада.

(4) Радник који на раду и у вези са радом причини материјалну штету послодавцу може се ослободити плаћања накнаде за штету ако би тиме била угрожена егзистенција радника и његове породице и у другим случајевима утврђеним појединачним колективним уговором или правилником о раду.

VIII - ЗАШТИТА ПРАВА РАДНИКА

Члан 46.

(1) Уколико радник сматра да му је од стране послодавца повријеђено право из радног односа, може поднијети захтјев послодавцу да му обезбиди остваривање тог права у року од 30 дана од дана сазнања за повреду права, а најдаље у року од три мјесеца од дана учињене повреде.

(2) У случају захтјева радника, директор или орган управљања су обавезни дати писмени одговор у року 30 дана од дана подношења.

(3) У случају повреде права радника прије тражења заштите код надлежног суда, радник и послодавац радни спор могу ријешити споразумом или арбитражом уз учешће Агенције за мирно рјешавање радних спорова.

Члан 47.

(1) У циљу рјешавања питања изнесених у захтјеву из члана 46. став 1. овог уговора, радник и послодавац спорно питање могу изнијети пред арбитражну комисију.

(2) Арбитражну комисију чине три члана, од којих једног одређује послодавац, једног синдикат којем радник припада, а једног члана одређују споразумно.

(3) Чланови арбитражне комисије морају бити лица која имају потребна стручна знања за рјешавање спорног питања.

(4) Арбитражна комисија коначну одлуку доноси у року од 30 дана од дана почетка поступка.

Члан 48.

(1) Арбитражна комисија разматра спорно питање и о њему одлучује на сједници.

(2) Арбитражна комисија одлучује у оквиру предмета спора у складу са законом и овим колективним уговором и правно релевантним чињеницама за рјешавање спорног питања.

(3) Ако је потребно, арбитражна комисија може одредити и вјештачење у циљу доношења законите и праведне одлуке.

(4) Трошкове вјештачења сноси она страна која изгуби спор.

Члан 49.

(1) Арбитражна комисија доноси одлуке већином гласова.

(2) Одлука арбитражне комисије мора бити образложена.

(3) Одлука арбитражне комисије је коначна и против ње није допуштена жалба, нити се може тражити судска заштита.

Члан 50.

(1) У школи, односно у предшколској установи, због реформских процеса или због смањења обима послова, проузрокованих статусним промјенама школе, односно предшколске установе, може доћи до смањења броја потребних наставника, стручних сарадника и осталих запослених, односно проглашења технолошког вишка.

(2) До проглашења технолошког вишка запослених може доћи и због смањења:

- 1) броја уписаних ученика, односно дјецe у предшколским установама,
- 2) броја одјељења, односно броја група,
- 3) фонда часова,
- 4) потребног учioniчког простора, односно простора које дјеца користе за игру и васпитно-образовне активности,
- 5) броја кабинета и
- 6) радионица практичне наставе.

(2) Технолошким вишком биће проглашен онај радник који, на основу бодовања елемената свих појединачних критеријума, утврђених овим колективним уговором и правилником о проглашењу технолошког вишка, оствари најмањи број бодова.

Члан 51.

Основни критеријуми који се бодују при одређивању технолошког вишка радника у основним и средњим школама и предшколским установама су:

- 1) године радног стажа,
- 2) статус члана породице погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске,
- 3) здравствено стање радника,
- 4) степен стручне спреме и
- 5) радник који је раније проглашаван технолошким вишком.

Члан 52.

(1) Бодовање по основу година радног стажа, здравственог стања радника, степена стручне спреме и члана породице погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске врши се на следећи начин:

- 1) године радног стажа:
 1. за једну годину радног стажа у васпитно-образовној установи 6 бодова,
 2. за једну годину радног стажа у васпитно образовној установи, као неверификован радник 3 бода,
 3. за једну годину радног стажа оствареног на другим пословима, ван васпитно-образовне установе 2 бода;
- 2) раднику који има статус члана породице погинулог борца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске и у том случају додјељује се 9 бодова;
- 3) здравствено стање радника:
 1. инвалидитет I и II категорије 12 бодова,
 2. инвалидитет III категорије 10 бодова,
 3. инвалидитет IV категорије 8 бодова,
 4. инвалидитет V категорије 6 бодова,
 5. инвалидитет VI категорије 4 бода,
 6. инвалидитет VII категорије 3 бода,
 7. инвалидитет VIII категорије 2 бода;

4) стручна спрема, предвиђена актом о систематизацији радних мјеста, за радно мјесто на које је радник распоређен:

1. висока стручна спрема - VII степен 12 бодова,
2. виша стручна спрема - VI степен 10 бодова,

3. ВКВ - V степен и специјалиста 8 бодова,
 4. средња стручна спрема - IV степен 6 бодова,
 5. средња стручна спрема - III степен 5 бодова,
 6. неквалификовани радник 4 бода.

(2) Уколико радник има виши степен стручне спреме од оног који је актом о систематизацији радних мјеста предвиђен за радно мјесто на које је распоређен, признаје му се и бодује се стручна спрема потребна за радно мјесто на које је распоређен.

(3) Радник који је раније проглашаван технолошким вишком по том основу остварује бодове:

- 1) радник у васпитно-образовном процесу 6 бодова,
 2) радник на другим пословима 3 бода.

Члан 53.

(1) Поред основних критеријума наведених у чл. 51. и 52. овог колективног уговора, на основу којих се врши бодовање при одређивању технолошког вишка, основне и средње школе и предшколске установе могу својим правилником о проглашењу технолошког вишка одредити и друге критеријуме и елементе - посебне критеријуме за одређивање технолошког вишка.

(2) У правилнику о проглашењу технолошког вишка који доносе основне и средње школе и предшколске установе, на основу којег се врши одређивање технолошког вишка, максималан број бодова који се може остварити на основу основних критеријума прописаних чл. 51. и 52. овог колективног уговора износи 276 бодова, односно 80% од укупног броја бодова.

(3) Правилником о проглашењу технолошког вишка посебним критеријумима за одређивање технолошког вишка из става 1. овог члана потребно је обухватити остварене резултате на такмичењима, социјални статус радника и друге критеријуме.

(4) Максималан број бодова који се може остварити на основу посебних критеријума износи 69 бодова, односно 20% од укупног броја бодова.

(5) Максималан број бодова који се може остварити на основу основних и посебних критеријума износи 345.

(6) Школски одбор, односно управни одбор доноси правилник о проглашењу технолошког вишка, на приједлог директора основне или средње школе, односно предшколске установе, уз претходно прибављено мишљење репрезентативног синдиката.

Члан 54.

(1) Бодовање радника на основу критеријума за одређивање технолошког вишка врши Комисија за одређивање технолошког вишка (у даљем тексту: Комисија).

(2) Комисију чине три члана, од којих по једног члана именује:

- 1) наставничко вијеће у школи, а стручно вијеће у предшколским установама,
 2) школски одбор, односно управни одбор у предшколским установама и
 3) репрезентативна синдикална организација.

(3) Мандат Комисије траје двије године.

(4) Радника или члана уже породице радника који је Члан Комисије, а који би након бодовања могао бити проглашен технолошким вишком предлагач из става 2. овог члана ће замијенити другим чланом.

(5) Комисија врши прикупљање података за критеријуме који се бодују и у року од 15 дана објављује резултате бодовања на огласној табли школе, односно предшколске установе.

(6) Радник који сматра да није правилно бодован има право приговора школском одбору, односно управном одбору у року од осам дана од дана објављивања резултата бодовања.

(7) Школски одбор, односно управни одбор обавезан је да у року од седам дана разматри приговор радника и донесе коначну одлуку која је извршна.

Члан 55.

(1) Радник за кога Комисија, примјеном критеријума из чл. 51. и 52. овог колективног уговора и правилника о проглашењу технолошког вишка, утврди да има најмање бодова и да је остао без радног мјеста проглашава се технолошким вишком.

(2) У случају да два или више радника при одређивању технолошког вишка освоје исти број бодова, технолошким вишком биће проглашен онај радник који је остварио мањи број бодова по основу радног стажа у васпитно-образовном процесу.

Члан 56.

Критеријуми за одређивање технолошког вишка утврђени овим колективним уговором примјењују се и у случајевима када

у школама, због уписа мањег броја ученика (формирања мањег броја одјељења), дође до смањења броја часова, односно наставних норми.

IX - ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

1. Трајање отказног рока

Члан 57.

(1) У случају престанка радног односа отказом уговора о раду од стране послодавца, отказни рок зависи од дужине радног стажа радника и утврђује се за радни стаж:

- 1) од двије до десет година радног стажа 30 дана,
 2) од десет до двадесет година радног стажа 45 дана,
 3) од двадесет до тридесет година радног стажа 75 дана и
 4) преко тридесет година радног стажа 90 дана.

(2) Наставник који изводи наставу може тражити споразумни прекид радног односа који не може бити краћи од 30 дана прије завршетка наставног процеса.

2. Отпремнина

Члан 58.

(1) Раднику којем престане радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца због престанка потребе за радом радника из економских, организационих и технолошких разлога и у осталим случајевима у складу са Законом о раду припада право на отпремнину на терет послодавца.

(2) Висина отпремнине зависи од дужине рада радника код послодавца и израчунава се тако да се помножи просјечна мјесечна плата радника у посљедња три мјесеца са бројем година рада радника код послодавца:

- 1) за рад од двије до десет година 0,35,
 2) за рад преко десет, закључно до двадесет година 0,40,
 3) за рад од преко двадесет до тридесет година 0,45,
 4) за рад преко тридесет година 0,50.

(3) Ако раднику није исплаћена плата у неком или три посљедња мјесеца, као основ за отпремнину узима се обрачуната плата за тај период у складу са Законом о платама и овим колективним уговором.

X - УСЛОВИ ЗА РАД СИНДИКАТА

Члан 59.

Послодавац је дужан да синдикату омогући дјеловање у складу са његовом улогом и задацима, статутом, програмом и међународним конвенцијама о раду за активности као што су:

- 1) да покреће иницијативе, подноси захтјеве и приједлоге и да заузима ставове од значаја за материјални, економски и социјални положај радника,
 2) да се мишљења и приједлози синдиката разматрају прије доношења одлуке од значаја за материјални, економски и социјални положај радника и да се у односу на њих одредје.

Члан 60.

(1) Послодавац обезбјеђује репрезентативном синдикату следеће услове за његово дјеловање:

- 1) коришћење одговарајуће просторије и потребне административно-техничке и рачуноводствене услуге,
 2) накнаду по основу обављања функције председника или повјереника репрезентативне синдикалне организације у висини од 15% код послодавца до 100 радника, односно за сваких наредних 100 радника још по 2,5% на основни коефицијент, уколико су синдикално организовани у складу са статутом овог синдиката,
 3) накнаду од 25% на основни коефицијент за професионално обављање функције председника (повјереник) гдје је број запослених преко 500, о чему се закључује посебан уговор.

(2) Накнада из става 1. тачка 2) овог члана исплаћује се председнику синдикалне организације која се налази у саставу репрезентативног синдиката на нивоу гране, који је потписник овог колективног уговора, уколико синдикална организација има најмање 20% радника од броја запослених у установи у свом чланству.

Члан 61.

(1) Синдикалног представника због његове синдикалне активности, ако дјелује у складу са важећим законима, колективним уговорима и општим актима није могуће без сагласности надлежног органа синдиката распоредити на друго радно мјесто нити упутити на рад код другог послодавца.

(2) Због синдикалног дјеловања, послодавац не може без сагласности надлежног органа синдиката покренути против синди-

калног представника дисциплински или одштетни поступак нити га на други начин довести у неугодан или подређен положај.

(3) Право из става 2. овог члана траје за вријеме обављања функције и годину дана након истека функције.

(4) Синдикални представници у смислу овог члана су и представници синдиката на вишим нивоима који своју функцију обављају волонтерски, а запослени су код послодавца.

Члан 62.

(1) Представницима синдиката мора се омогућити одсуствовање са посла због присуствовања синдикалним састанцима, конференцијама, сједницама и конгресима и ради оспособљавања на курсевима и семинарима.

(2) Представницима синдиката обезбјеђује се приступ свим радним мјестима код послодавца кад је то потребно за обављање њихове функције.

(3) У случају потребе убирања средстава солидарности, представници радника, које синдикат за то овласти, имају право да ову активност обављају у одговарајућим просторијама или погонима послодавца.

(4) Представницима синдиката дозвољено је да истичу обавјештења синдиката у просторијама послодавца на мјестима која су приступачна радницима.

(5) Представницима синдиката дозвољава се да користе најмање два часа мјесечно у току радног времена за састанке у установи и два часа седмично за остале синдикалне активности.

(6) Директор или предсједник органа управљања у васпитно-образовним установама и установама културе обавезан је позвати предсједника синдикалне организације на сједницу школског одбора (управног одбора) са утврђеним дневним редом.

(7) Ректор или предсједник управног одбора универзитета обавезан је позвати предсједника Координационог одбора Синдиката високог образовања на сједницу управног одбора универзитета са утврђеним дневним редом.

(8) Директор, односно ректор дужан је да представницима синдиката дозволи да радницима достављају информације, билтене, публикације, летке и друге документе синдиката.

(9) Директор, односно ректор дужан је обезбиједити слободан приступ спољним синдикалним представницима у организацију синдиката организовану код њега, с тим да те активности и посјете буду раније најављене.

(10) Активности синдиката врше се тако да не иду на штету редовног функционисања послодавца и радне дисциплине.

Члан 63.

Послодавац (директор, ректор) дужан је обезбиједити обрачун и уплату синдикалне чланарине обуставом износа чланарине из плата радника - чланова синдиката, приликом сваке исплате плате, а према одлуци надлежног органа Савеза синдиката Републике Српске уз писмену сагласност, односно синдикалну приступницу радника.

XI - ИНФОРМИСАЊЕ РАДНИКА

Члан 64.

(1) Директор или ректор дужан је информисати радника о правима, дужностима и одговорностима, а посебно из Закона о раду и Колективног уговора, платама, условима рада, начину заштите права радника, општем стању и перспективи послодавца и дјелатности, те плановима за будући развој, перспективи радног односа, условима рада и заштите на раду.

(2) Директор или ректор обавезан је на захтјев предсједника синдиката дати на увид збирну платну листу свих запослених, коју доставља банци и Министарству.

(3) Директор или ректор дужан је да радника обавјештава о свим активностима које се односе на утврђивање престанка потребе за радом радника, а сваког радника лично да упозна са могућностима за рјешавање његовог радно-правног статуса.

(4) Синдикат има право да захтијева од послодавца и друге информације битне за остваривање права радника.

XII - ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

1. Остваривање права на штрајк

Члан 65.

(1) Послодавац и синдикат дужни су предузети све мјере у циљу отклањања узрока који доводе до штрајка, а уколико и поред предузетих мјера до штрајка дође, организује се и води у складу са Законом о штрајку.

(2) Прије доношења коначне одлуке о ступању у штрајк, послодавац и синдикат се обавезују да арбитражом покушају да ријеше настали спор.

2. Заједничка комисија

Члан 66.

(1) За тумачење и праћење примјене овог колективног уговора, као и рјешавање спорних питања која настану у спровођењу Колективног уговора, учесници споразумно формирају комисију од шест чланова, од којих свака страна потписница овог колективног уговора именује по три представника.

(2) Комисија доноси закључке консензусом.

XIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 67.

(1) У случају спора о закључивању, примјени, измјени или допуни, односно отказивању овог колективног уговора, примјенивање се одредбе Закона о раду и Општег колективног уговора.

(2) Учесници у закључивању овог колективног уговора могу споразумно да промијене одредбе овог колективног уговора.

(3) Рјешавање насталог спора учесници у закључивању овог колективног уговора могу повјерити арбитражи.

(4) Одлука арбитраже доноси се консензусом и обавезујућа је за стране у спору.

Члан 68.

(1) Овај колективни уговор закључује се на неодређено вријеме, а сматра се закљученим кад га у истовјетном тексту потпишу његови учесници.

(2) Ступањем на снагу овог колективног уговора престаје да важи Посебни колективни уговор за запослене у области образовања и културе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 17/08, 26/09, 26/10 и 76/11).

(3) Овај колективни уговор ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 126/14
2. јула 2014. године
Синдикат образовања,
науке и културе РС,
предсједник,
Драган Ђатић, с.р.

Број: 07.032/020-1598/14
2. јула 2014. године
Министарство просвјете
и културе РС,
министар,
Горан Мутабиџа, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ ДОЊИ ГАЉИПОВЦИ, ОПШТИНА ПРЊАВОР

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Доњи Гаљиповци, општина Прњавор, и то за катастарску парцелу број: 971/7, укупне површине 492 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Доњи Гаљиповци, општина Прњавор, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Доњи Гаљиповци, општина Прњавор, и то за катастарску парцелу број: 971/7, уписану у посједовни лист број 351, као и земљишна књига, и то за парцелу број: 255/19, уписане у зк. ул. број: 321 к.о. Гаљиповци Српски, општина Прњавор.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-391/14
26. јуна 2014. године
Бања Лука

В.д. директора,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БАКИНЦИ, ОПШТИНА ЛАКТАШИ

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бакинци, општина Лакташи, и то за катастарске парцеле бр.: 694/1 и 704, укупне површине 11203 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бакинци, општина Лакташи, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Бакинци, општина Лакташи, и то за катастарске парцеле бр.: 694/1 и 704, уписане у посједовни лист број 243 к.о. Бакинци, општина Лакташи, те земљишна књига за парцеле бр.: 669/47 и 669/52, уписане у зк. ул. бр. 122 к.о. СП Бакинци, општина Лакташи.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-390/14
7. јула 2014. године
Бања Лука

В.д. директора,
Милош Комљеновић, с.р.

Фонд здравственог осигурања Републике Српске

На основу члана 20. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09 и 106/09) и члана 17. Статута Фонда здравственог осигурања Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/04, 19/05, 63/08, 64/09, 105/09 и 119/11), Управни одбор Фонда здравственог осигурања Републике Српске, на XLIV сједници, одржаној 1.7.2014. године, донео је

П РА В И Л Н И К

О ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О УСЛОВИМА И НАЧИНУ ОСТВАРИВАЊА ПРАВА НА ПРОДУЖЕНУ МЕДИЦИНСКУ РЕХАБИЛИТАЦИЈУ У СПЕЦИЈАЛИЗОВАНИМ УСТАНОВАМА ЗА РЕХАБИЛИТАЦИЈУ

Члан 1.

У Правилнику о условима и начину остваривања права на продужену медицинску рехабилитацију у специјализованим установама за рехабилитацију ("Службени гласник Републике Српске", број 63/10) у члану 5. у ставу 1. додаје се нова тачка ж, која гласи:

"ж) рехабилитација респираторних обољења."

Члан 2.

У Прилогу - Листа болести болесних стања и посљедица повреда за коришћење продужене медицинске рехабилитације додају се дијагнозе болести, стања и повреда, које гласе:

Шифра пре-ма МКВ 10	Дијагноза болести, стања и повреда	Медицинску рехабилитацију предлаже	Медицинска документација
6. РЕСПИРАТОРНА ОБОЉЕЊА			
J44	Morbus pulmonum obstructiva chronica – Хронична обструктивна болест плућа	доктор специјалиста педијатар, интерниста, пулмолог	отпусна листа, налаз и мишљење педијатра, кардиолога или интернисте, налаз спирометрије, гасне анализе, РТГ снимци плућа и срца које посједује
J45	Asthma bronchiale - Астма	доктор специјалиста педијатар, интерниста, пулмолог	отпусна листа, налаз и мишљење педијатра, кардиолога или интернисте, налаз спирометрије, гасне анализе, РТГ снимци плућа и срца које посједује
E84	Fibrosis cystica pulmonalis - Цистична фиброза плућа	доктор специјалиста педијатар, интерниста, пулмолог	отпусна листа, налаз и мишљење педијатра, кардиолога или интернисте, налаз спирометрије, гасне анализе, РТГ снимци плућа и срца које посједује
Z94.2	Стање након трансплантације плућа	доктор специјалиста педијатар, интерниста, пулмолог	отпусна листа, налаз и мишљење педијатра, кардиолога или интернисте, налаз спирометрије, гасне анализе, РТГ снимци плућа и срца које посједује

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/002-5617-4/14
1. јула 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Управног одбора,
Оливера Марковић, с.р.

На основу чл. 20. и 48. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09 и 106/09), члана 8. став 3. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 106/09) и члана 17. Статута Фонда здравственог осигурања Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/04, 19/05, 63/08, 64/09, 105/09 и 119/11), Управни одбор Фонда здравственог осигурања Републике Српске, на XLIV сједници, одржаној 1.7.2014. године, донео је

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О ПРАВО НА МЕДИЦИНСКА СРЕДСТВА

Члан 1.

У Правилнику о праву на медицинска средства ("Службени гласник Републике Српске", број 114/12) у члану 6. став 1. ријечи: "а рок се рачуна од дана овјере налога у Фонду" замјењују се ријечима: "а рок се рачуна од датума преузимања медицинског средства."

Члан 2.

У члану 64. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

“(3) Осигурано лице, носилац инсулинске пумпе, има право на следећа медицинска средства:

- а) катетер за инсулинску пумпу,
- б) резервоар за инсулин и
- в) батерије.”.

Члан 3.

У Прилогу број 1. - Листа медицинских средстава тачка 7. Друга медицинска средства, подтачка 7.5 Медицинска средства код дијабетеса, додају се медицинска средства, како слиједи:

Р. бр.	Шифра мед. средства	Назив медицинског средства	Медицинско средство предлага	Надлежност за прописивање или одобравање мед. средства			Медицинско средство подлијеже враћању	Могућа поправка мед. средства у току рока трајања	Рок трајања медицинског средства/ количина медицинског средства	Медицинске индикације и услови за остваривање права на медицинско средство	Израда – стандард материјала медицинског средства	Члан из Правилника
				Изабр. др породичне мед./ педијатар	Доктор специјалиста	Рјешење Фонда						
7.5. Медицинска средства код дијабетеса												
25.	6020260	Катетер за инсулинску пумпу	Специјалиста интерниста ендокринолог/ педијатар - ендокринолог		ДА	ДА	НЕ	НЕ	10 катетера мјесечно налог се издаје за шестомјесечне потребе	● Обољели од дијабетеса типа I на терапији инсулинском пумпом	Готов производ	Чл. 58. и 64.
26.	6020261	Резервоар за инсулин	Специјалиста интерниста ендокринолог/ педијатар - ендокринолог		ДА	ДА	НЕ	НЕ	10 резервоара мјесечно налог се издаје за шестомјесечне потребе	● Обољели од дијабетеса типа I на терапији инсулинском пумпом	Готов производ	Чл. 58. и 64.
27.	6020262	Батерија	Специјалиста интерниста ендокринолог/ педијатар - ендокринолог		ДА	ДА	НЕ	НЕ	осам батерија на годишњем нивоу	● Обољели од дијабетеса типа I на терапији инсулинском пумпом	Готов производ	Чл. 58. и 64.

Члан 4.

Овај правилник објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”, а ступа на снагу 1. августа 2014. године.

Број: 02/002-5617-5/14
1. јула 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Управног одбора,
Оливера Марковић, с.р.

На основу чл. 48, 56, 57. и 58. Закона о здравственом осигурању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09 и 106/09), а у складу са чланом 125. Закона о здравственој заштити (“Службени гласник Републике Српске”, број 106/09) и члана 17. Статута Фонда здравственог осигурања Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/04, 19/05, 63/08, 64/09, 105/09 и 119/11), Управни одбор Фонда здравственог осигурања Републике Српске, на XLIV сједници, одржаној 1.7.2014. године, д о н и о ј е

П РА В И Л Н И К

О ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О ПРИНЦИПИМА, УСЛОВИМА И КРИТЕРИЈУМИМА ЗА ЗАКЉУЧИВАЊЕ УГОВОРА СА ДАВАОЦИМА ЗДРАВСТВЕНИХ УСЛУГА У РЕПУБЛИЦИ СРПској У 2014. ГОДИНИ

Члан 1.

У Правилнику о принципима, условима и критеријумима за закључивање уговора са даваоцима здравствених услуга у Републици Српској у 2014. години (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 13/14 и 21/14) у члану 29. став 1. после ријечи: “психолептика” додају се ријечи: “и имуносупресива”.

Члан 2.

У Прилогу број 1. додају се нови лијекови, како слиједи:
“ИМУНОСУПРЕСИВИ

АТС	INN	Облик лијека	Доза	Припадност Листи
L04AA01	циклоспорин ¹	капсуле	25 mg; 50 mg; 100 mg	А
		орални раствор	100 mg/ml; 50 ml	

L04AA05	такролимус ¹	капсуле	0,5 mg; 1 mg; 5 mg	A
L04AA06	микофенолат мофетил ¹	капсуле	250 mg	A
L04AA06	микофенолна киселина ¹	гастрорезистентне таблете	180 mg; 360 mg	A
L04AA10	сиrolимус ¹	таблете	1 mg	A1
ИНДИКАЦИЈЕ	¹ - Аутоимуне болести, хронична бубрежна инсуфицијенција (N18), трансплантација органа (Z94).			

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/002-5617-6/14

1. јула 2014. године

Бања Лука

Предсједник
Управног одбора,
Оливера Марковић, с.р.

На основу члана 48. Закона о здравственом осигурању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09 и 106/09) и члана 17. Статута Фонда здравственог осигурања Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/04, 19/05, 63/08, 64/09, 105/09 и 119/11), Управни одбор Фонда здравственог осигурања Републике Српске, на XLIV сједници, одржаној 1.7.2014. године, у тврдио је

САОПШТЕЊЕ

**О УКУПНИМ ИЗДАЦИМА ЗА ОБАВЕЗНО ЗДРАВСТВЕНО
ОСИГУРАЊЕ ФОНДА ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА 2013. ГОДИНУ**

I

Укупни расходи Фонда здравственог осигурања Републике Српске за обавезно здравствено осигурање у 2013. години износили су 665.742.610,00 KM, и то:

1. примарна здравствена заштита 183.263.204,00 KM,
 2. секундарна и терцијарна здравствена заштита 311.430.895,00 KM,
 3. лијекови на рецепт 90.417.938,00 KM,
 4. ортопедске справе и помагала 9.290.523,00 KM,
 5. превоз у болницу 2.764.798,00 KM,
 6. остали облици здравствене заштите.... 3.930.646,00 KM,
 7. средства за побољшање услова рада у здравству, спровођење реформе и пројекте превенције 6.854.041,00 KM,
 8. накнаде нето плате за вријеме привремене неспособности за рад преко 30 дана 10.232.106,00 KM,
 9. трошкови спровођења здравственог осигурања 16.882.808,00 KM и
 10. остали расходи..... 30.675.651,00 KM.
- УКУПНО:..... 665.742.610,00 KM.

II

Права из обавезног здравственог осигурања у 2013. години је имало укупно 910 958 осигураних лица, од чега 575 206 осигураника (носилаца осигурања) и 335 752 члана породице осигураника.

III

Просјечан мјесечни расход по осигуранику у 2013. години је износио 96,45 KM, а по осигураном лицу 60,90 KM.

IV

Ово саопштење ће се објавити у “Службеном гласнику Републике Српске” и доставити иностраним носиоцима осигурања са којима Босна и Херцеговина има закључене споразуме о социјалном осигурању ради израчунавања мјесечног паушалног износа просјечних трошкова по осигураном лицу.

Број: 02/002-5617-14/14

1. јула 2014. године

Бања Лука

Предсједник
Управног одбора,
Оливера Марковић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 5220/10**, рјешавајући апелацију **Раме Кајића**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став 2 тачка б), члана 59 ст. 1 и 2 и члана 62 став 1 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 22/14), у саставу:

- Валерија Галић, предсједница,
 - Миодраг Симоновић, потпредсједник,
 - Сеада Палаврић, потпредсједница,
 - Мирсад Ђеман, судија и
 - Златко М. Кнежевић, судија,
- на сједници одржаној 10. априла 2014. године, донио је

ОДЛУКУ**О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ**

Усваја се апелација Раме Кајића.

Утврђује се повреда права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Укида се Пресуда Окружног суда у Требињу број 15 0 У 000370 10 У од 17. септембра 2010. године.

Предмет се враћа Окружном суду у Требињу који је дужан да у року од три мјесеца донесе нову одлуку, у складу с чланом II/3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Окружном суду у Требињу да у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о мјерама које су предузете с циљем да се изврши ова одлука, у складу с чланом 72 став 5 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине”.

Образложење**I - Увод**

1. Раме Кајић (у даљем тексту: апелант) из Требиња поднио је 19. новембра 2010. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Пресуде Окружног суда у Требињу (у даљем тексту: Окружни суд) број 15 0 У 000370 10 У од 17. септембра 2010. године, Рјешења Министарства за избјеглице и расељена лица Републике Српске (у даљем тексту: Министарство) број 18.05/2-П 75710 од 23. фебруара 2010. године и Рјешења Министарства за избјеглице и расељена лица Републике Српске – Одсјек Требиње (у даљем тексту: Одсјек) број 05-050-48-1217-4/99 од 11. новембра 2009. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22 ст. 1 и 2 Правила Уставног суда (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 60/05, 64/08 и 51/09), која су важила у вријеме кад су предузимане наведене радње, од Окружног суда, Министарства и Одсјека, те учесника у поступку Александра Ранђеловића (у даљем тексту: подносилац захтјева), затражено је 10. октобра 2013. године, односно 9. децембра 2013. године, да доставе одговоре на апелацију.

3. Окружни суд је доставио одговор на апелацију 21. октобра 2013. године, Министарство 24. октобра 2013. године, док Одсјек није одговорио на апелацију. Подносилац захтјева је доставио одговор на апелацију 18. децембра 2013. године.

4. На основу члана 26 став 2 Правила Уставног суда, одговори на апелацију достављени су апеланту 5. децембра 2013. године, односно 27. фебруара 2014. године.

III - Чињенично стање

5. Чињенице предмета који произилазе из апелантових навода и докумената који су предочени Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

Уводне напомене

6. Подносилац захтјева је 30. децембра 1999. године поднио захтјев за враћање у посјед стана у Требињу, у улици Љубе Миљановића број 4 (у даљем тексту: предметни стан) раније власништво Министарства одбране РС-а, а сада Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију РС-а. Одлучујући о наведеном захтјеву Одсјек је Рјешењем број 05-050-48-1217/99 од 24. априла 2003. године одбио као неоснован захтјев подносиоца захтјева јер није закључио уговор о коришћењу предметног стана с надлежним органом сходно одредби члана 11 Закона о стамбеним односима, па тако није ни стекао станарско право на предметном стану, што је услов за признавање права на повраћај. Истим рјешењем утврђен је престанак апелантовог права на привремено коришћење предметног стана, и то у року од 15 дана од дана достављања рјешења, с тим да апелант нема право на алтернативни смјештај. У наведеном рјешењу такође је утврђено да ће против апеланта као корисника предметног стана бити покренут кривични поступак уколико предмете из стана отуђи, односно стан на други начин оштети. У образложењу је наведено да апелант користи предметни стан на основу Рјешења Команде гарнизона Требиње Инт. бр. 27-2 од 20. априла 1993. године и да нема право на алтернативни смјештај у смислу Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине (у даљем тексту: Закон о престанку примјене), јер је апелант 30. априла 1991. године живио у породичној кући која је власништво његовог оца у Требињу.

7. Након што је Министарство рјешењем од 15. октобра 2003. године одбило као неосноване жалбе апеланта и подносиоца захтјева против наведеног првостепеног рјешења, Врховни суд Републике Српске (у даљем тексту: Врховни суд) је Пресудом број У-1279/03 од 27. јуна 2007. године тужбе апеланта и подносиоца захтјева којим су покренули управни спор уважио и поништио наведено рјешење Министарства. Врховни суд је сматрао да у проведеном управном поступку није утврђено да ли је подносилац захтјева ријешио стамбено питање у Србији или Црној Гори након престанка коришћења предметног стана. У односу на апеланта Врховни суд је закључио да, уколико подносиоцу захтјева не би припадало право на враћање предметног стана у посјед, у тој ситуацији престао би и основ за иселење апеланта. Имајући у виду да је апелантовој мајци рјешењем Команде гарнизона Требиње од 20. априла 1993. године (на основу члана 15 Правилника о рјешавању стамбених потреба породица палих бораца и инвалида рата од 1991. до 1993. године) додијељен предметни стан на коришћење, који је користила све до своје смрти 2001. године, из чега произилази да стан није био у категорији напуштених станова, а апелантовом праву да настави коришћење стана или да из њега исели, како је утврдио Врховни суд, требало би да се одлучи примјеном одредаба члана 21 у вези с чланом 6 став 1 Закона о стамбеним односима у одговарајућем судском поступку у смислу одредаба члана 7 Закона о приватизацији државних станова.

8. У поновном поступку Одсјек је Рјешењем број 05-050-48-1217-3/99 од 23. јула 2008. године утврдио да је подносилац захтјева 30. априла 1991. године био у посједу тог стана и да му се као кориснику односно посједнику стан враћа у посјед, и то у року од 15 дана од дана достављања рјешења. Истим рјешењем тадашњем привременом кориснику стана Станиславу Ђурасовићу, раселеном лицу из Мостара, који користи тај стан као алтернативни смјештај, утврђен је престанак права привременог коришћења и то у року од 15 дана од дана достављања рјешења уз право на други одговарајући смјештај који ће се утврдити посебним рјешењем. Наведеним рјешењем одбијен је као неоснован апелантов захтјев за повраћај у посјед тог стана и утврђено да апелант нема право на алтернативни смјештај.

9. Апелантова жалба против наведеног рјешења Одсјека од 23. јула 2008. године је уважена Рјешењем Министарства број 18.05/2-П 461/09 од 12. октобра 2009. године, оспорено рјешење Одсјека је у цјелости поништено и предмет је враћен Одсјеку на поновни поступак. Министарство је сматрало основаним апелантове жалбене наводе да није био обавијештен о одржавању усмене расправе 3. јула 2008. године чиме му је ускраћено право да учествује у поступку супротно одредбама Закона о општем управном поступку. Такође, Министарство је утврдило да из оспореног рјешења није јасно да ли је апелант тражио право на алтернативни смјештај или враћање у посјед спорног стана на основу рјешења којим је његовој мајци стан био додијељен.

Поступак у којем су донесене оспорене одлуке

10. У поновном поступку Рјешењем Одсјека број 05-050-48-1217-4/99 од 11. новембра 2009. године потврђено је да је подносилац захтјева 30. априла 1991. године био у посједу тог стана (тачка I изреке рјешења). Наведеним рјешењем је подносиоцу захтјева као кориснику односно посједнику стана стан враћен у посјед одмах, јер у њему није био привремени корисник (стан је након апелантовог иселења користио као алтернативни смјештај Станислав Ђурасовић), (тачка II изреке рјешења). Истим рјешењем је утврђено да апелант нема право на алтернативни смјештај (тачка III изреке рјешења). Такође је утврђено да жалба не одлаже извршење рјешења (тачка IV изреке рјешења).

11. У образложењу рјешења је наведено да је Одсјек у поновљеном поступку одржао усмену расправу 10. новембра 2009. године уз присуство пуномоћника подносиоца захтјева, пуномоћника власника стана и апеланта као бившег корисника стана и правног интересента, да је извршио увид у већ изведене доказе, те прибавио и друге доказе, па је на основу сваког доказа појединачно и свих доказа заједно донио наведено рјешење. У проведеном поступку Одсјек је утврдио да је подносилац захтјева 30. децембра 1999. године поднио захтјев за повраћај у посјед предметног стана. Даље је утврђено да је Рјешењем Команде гарнизона Требиње Инт. бр. 16-3/82 од 4. септембра 1984. године подносиоцу захтјева додијељен предметни стан на коришћење у који се подносилац захтјева, према Записнику о примопредаји стана Команде гарнизона Требиње Инт. бр. 15-4/83 од 5. септембра 1984. године, уселио 5. септембра 1984. године. Такође је утврђено да подносилац захтјева с надлежним органом није закључио уговор о коришћењу стана. Подносилац захтјева је Наредбом команданта Подгоричког корпуса од 24. августа 1992. године премјештен и постављен по мирнодопској формацији у 2. армију Подгоричког корпуса. Потврдом Команде гарнизона Требиње од 10. октобра 1992. године је потврђено да је подносилац захтјева предао стан том гарнизону, ради стицања приоритета у додјели стана у другом гарнизону. Одсјек је даље из Рјешења Фонда за социјално осигурање војних осигураника Београд број 104-242 од 9. августа 1995. године утврдио да је подносиоцу захтјева признато право на инвалидску пензију. Одсјек је увидом у Потврду Министарства одбране Републике Србије – Сектор за људске ресурсе број 254-2/07 од 10. октобра 2007. године и увидом у Увјерење Министарства одбране Републике Црне Горе број 05-8042/08-2 од 12. јуна 2008. године утврдио да подносилац захтјева на територији Србије и Црне Горе нема ријешено стамбено питање. Будући да је утврдио да је подносилац захтјева стан користио од септембра 1984. године па све до пред крај 1992. године и да га је напустио у спорном периоду од 30. априла 1991. године до 19. децембра 1998. године, Одсјек је утврдио да је стан био дом подносиоца захтјева у смислу члана 8 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција). Због тога је, како је даље закључено, за исход конкретнот поступка ирелевантно непостојање, односно незакључивање уговора о коришћењу стана. Будући да је неспорно да је подносилац захтјева пензионисан 9. августа 1995. године, Одсјек је закључио да у конкретном случају не постоје сметње из члана 14 став 3 Закона о престанку примјене, односно да подносилац захтјева није остао у служби било којих оружаних формација ван територије БиХ после 14. децембра 1995. године. Код оцјене доказа да ли је подносилац захтјева у смислу члана 14 став 4 Закона о престанку примјене на просторима бивше СФРЈ стекао ново станарско право или право које одговара том праву, Одсјек је утврдио да подносилац захтјева на просторима Србије и Црне Горе гдје је прекомандован и пензионисан није ријешио стамбено питање, нити остварио право које одговара том праву, што је неспорно утврђено на основу увјерења надлежних министарстава Србије и Црне Горе који о томе воде прописану службену евиденцију.

12. У односу на апеланта Одсјек је у образложењу рјешења навео да је апелант као бивши корисник тог стана у току поступка истакао да је његовој мајци стан додијељен Рјешењем Команде гарнизона Требиње Инт. бр. 27-2 од 20. априла 1993. године као мајци погинулог борца Војске РС-а. Одсјек је утврдио да је апелант стан користио заједно са својом мајком све до њене смрти 2001. године и да је након тога наставио да користи предметни стан као члан породичног домаћинства. Рјешењем Одсјека од 24. априла 2003. године утврђен је престанак права апелантовог коришћења стана, без права на алтернативни смјештај, јер је апелант 30. априла 1991. године живио у породичној кући која је власништво његовог оца у Требињу. Истакнуто је да је апелант у поступку затражио да му се врати предметни стан у посјед, наглашавајући при томе да је домицилни становник, односно да није избјеглица или расељено лице. Након проведеног доказног поступка Одсјек је утврдио да, с обзиром да се у конкретном случају ради о стану који је напустио подносилац захтјева, свако рјешење о додјели стана закључено у периоду после 1. априла 1992. године је ништавно што у конкретном случају чини неважећим акт о додјели стана апеланту

и његовој мајци. Будући да је утврђено да апелант не спада у категорију избјеглог и расељеног становништва Одсјек је у образложењу навео да апелант самим тим не испуњава услове за остваривање права на алтернативни смјештај.

13. Апелант је против наведеног рјешења Одсјека поднио жалбу Министарству коју је Министарство Рјешењем број 18.05/2-П 75710 од 23. фебруара 2010. године одбило као неосновану и потврдило првостепено рјешење. У образложењу рјешења Министарство је закључило да је првостепени управни орган донио исправну и на закону засновану одлуку.

14. Апелант је против наведеног рјешења Министарства као коначног управног акта тужбом покренуо управни спор пред Окружним судом који је Пресудом број 15 0 У 000370 10 У од 17. септембра 2010. године апелантову тужбу одбио као неосновану.

15. У образложењу пресуде Окружни суд је навео да је у конкретной правној ствари рјешавано о захтјеву подносиоца захтјева за враћање у посјед предметног стана. Даље је наведено да, с обзиром на чињеницу која је утврђена у управном поступку да је подносилац захтјева напустио тај стан између 30. априла 1991. године и 19. децембра 1998. године, у стан има право да се врати у складу с одредбом члана 14 став 1 Закона о престанку примјене без обзира да ли је стан био проглашен напуштеним или не, односно без обзира да ли је стан коришћен у пословне сврхе након 30. априла 1991. године. Сходно одредби става 2 члана 14 тог закона лице које је напустило свој стан у периоду између 30. априла 1991. године и 19. децембра 1998. године сматра се избјеглицом или расељеним лицем у складу с Анексом VII Општег оквирног споразума за мир у БиХ с правом повратка у тај стан без обзира на околности под којима га је напустио. Код утврђене чињенице да је подносилац захтјева пензионисан прије 14. децембра 1995. године, што у апелантовој тужби није нити оспорено, тиме подносилац захтјева није остао у професионалној војној служби након 14. децембра 1995. године у оружаним снагама ван територије БиХ. Такође, неспорно је и да подносилац захтјева није из стамбеног фонда бивше ЈНА или установљених фондова оружаних снага држава насталих на просторима бивше СФРЈ стекао ново станарско право или право које одговара том праву. Окружни суд је утврдио да није од значаја за рјешење конкретне правне ствари уколико је подносилац захтјева стекао станарско право или право које одговара том праву ван стамбеног фонда бивше ЈНА или установљених фондова оружаних снага држава насталих на просторима бивше СФРЈ. Дакле није од значаја навод у апелантовој тужби да током поступка није утврђено да ли је подносилац захтјева евентуално "на други начин – насљеђивањем, рјешењем преко брачног друга, члана породичног домаћинства, личним и кредитним средствима, итд." ријешио стамбено питање, па да су тако управни органи пропустили да утврде "битну чињеницу да ли су подносилац захтјева и његова супруга власници стана или куће у Србији или Црној Гори". Није од значаја, како је утврдио Окружни суд, ни навод из тужбе да је подносилац захтјева стан предао Команди гарнизона Требиње 18. септембра 1991. године (како је апелант тврдио у тужби због чега, по апелантовом мишљењу, подносилац захтјева није могао да се сматра корисником стана до октобра 1992. године), јер је, по мишљењу Окружног суда, према одредби члана 14 став 2 Закона о престанку примјене право повратка у стан загарантовано "без обзира на околности" под којим је стан напуштен. Такође је правно ирелевантна за исход конкретног поступка чињеница да подносилац захтјева није закључио уговор о коришћењу тог стана. Наиме, из списка предмета, како је даље закључио Окружни суд, произишла да је подносилац захтјева тај стан добио на коришћење на основу Рјешења Команде гарнизона Требиње Инт. бр. 16-3/82 и да је у њега уселио 5. септембра 1984. године. Из наведеног сlijеди, како је навео Окружни суд, да је тај стан био дом подносиоца захтјева у складу с одредбом члана 8 Европске конвенције. Окружни суд је закључио да, у ситуацији када подносиоцу захтјева припада право на враћање у посјед стана, онда апелант ни под којим условима и без обзира на чињенице које је изнио током поступка и у тужби (континуитет становања преко 10 година) није могао да стекне право коришћења или станарско право на предметном стану.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

16. Апелант наводи повреду права на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, као и права на дом из члана II(3ф) Устава Босне и Херцеговине и члана 8 Европске конвенције. Апелант сматра да су управни органи и Окружни суд погрешно утврдили чињенично стање и да су погрешно примijenили материјално право. Истакао је да је погрешно утврђено право на повраћај стана подносиоцу захтјева који је предметни стан добровољно напустио због премјештаја у војној служби. Даље је навео да је у конкретном случају повријеђен члан 170 Закона о општем управном поступку јер подносилац захтјева није саслушан као странка у поступку, затим

у проведеном поступку није утврђено да ли су подносилац захтјева или његова супруга власници стана или куће у Србији или Црној Гори, као и да тај стан не може да се сматра напуштеном имовином у смислу члана 14 Закона о престанку примјене. Апелант је навео да је стан био његов дом у којем је наставио да живи као члан породичног домаћинства након смрти своје мајке, као и да је у њему живио преко 10 година рачунајући од 20. априла 1993. године када је његовој мајци и њему додијељен на коришћење па све до 2003. године када је "незаконито исељен" из предметног стана.

б) Одговор на апелацију

17. Окружни суд је у одговору на апелацију навео да апелант понавља наводе истакнуте током поступка и не указује на околности и чињенице које би утицале на законитост побијане одлуке. Такође је истакнуто да је апелант поднио и захтјев за ванредно преспитивање пресуде тог суда који је одбијен као неоснован Пресудом Врховног суда број 15 0 У 000370 10 Ув од 4. децембра 2011. године. Предложено је да се апелација одбије као неоснована.

18. Министарство је у одговору на апелацију истакло да апелантови наводи о повредама уставних права нису основани, из разлога наведених у образложењу одлуке тог управног органа.

19. Подносилац захтјева је у одговору навео да је стан користио на основу рјешења о додјели стана од 5. септембра 1984. године па до августа 1992. године када је по потреби службе премјештен у Подгорицу. Истакао је да је у конкретном случају одлучујућа чињеница што је стан напустио у периоду од 1. априла 1991. године до 19. децембра 1998. године, без обзира на разлоге напуштања, као и да су испуњени законски услови за добијање стана у повраћај, а то су да није ријешио стамбено питање у некој другој држави и да није остао у служби у некој другој војсци. Предложио је да се апелација одбије као неоснована.

V - Релевантни прописи

20. У Закону о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине ("Службени гласник РС", бр. 38/98, 12/99, 31/99, 38/99, 65/01, 13/02, 64/02, 39/03, 96/03, 49/09 и 1/10) релевантне одредбе гласе:

Члан 1. став 2.

Одредбе овог закона се примјењују на непокретности, укључујући пословне просторије у приватном власништву, куће у приватном власништву и станове у приватном власништву, као и станове на којима постоји станарско право ("станови"), који су били напуштени у периоду након 30. априла 1991. године без обзира да ли је непокретност или стан био проглашен напуштеним: под условом да је власник, посједник, односно корисник непокретности изгубио посјед непокретности или је носилац станарског права изгубио посјед стана прије 19. децембра 1998. године.

Члан 2.

Сви управни, судски и други акти донесени на основу прописа наведених у члану 1. овог закона којима је настало право на привремено коришћење остају на снази док се не укину у складу са овим законом.

Свако станарско право или уговор о коришћењу закључен у периоду између 1. априла 1992. и 19. децембра 1998. године престаје важити. У смислу овог закона лице које живи у стану на основу станарског права које престаје према овом члану ће се сматрати привременим корисником.

Привремени корисник из претходног става који нема други смјештај на располагању има право на нови уговор о коришћењу или продужење привременог коришћења тог стана у складу са овим законом, уколико станарско право бившег корисника престаје према члану 19. овог закона или уколико је надлежни орган у складу са овим законом одбацио захтјев бившег станара за поврат стана.

Носилац станарског права на стан 1. априла 1992. године који се сложио са престанком свог станарског права и којем је накнадно додијељено друго станарско право које престаје према овом члану има право да поднесе захтјев за поврат свог бившег стана у складу са овим законом.

Члан 3.

Власник, посједник, односно корисник некретности који је напустио некретнину има право на враћање те некретности са свим правима које је имао до 30. априла 1991. године, односно до момента напуштања некретности.

Члан 11.

Рјешење о враћању некретности власнику, посједнику, односно кориснику, садржи:

- одлуку којом престаје право привременог корисника,
- рок за исељење привременог корисника. [...]

Члан 14.

Носилац станарског права на напуштеном стану или члан његовог породичног домаћинства дефиниран у члану 6. ЗОСО (у даљем тексту: носилац станарског права) има право да се врати у стан у складу са Анексом 7. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини. Одредбе овог закона се примјењују на све станове које су корисници напустили између 30. априла 1991. и 19. децембра 1998. године, без обзира да ли је стан био проглашен напуштеним или не, односно без обзира да ли је стан кориштен у пословне сврхе након 30. априла 1991. године.

Лице које је напустило свој стан у периоду између 30. априла 1991. године и 19. децембра 1998. године сматра се избјеглицом или расељеним лицем у складу са Анексом 7. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини с правом повратка у тај стан без обзира на околности под којима га је напустио.

Изузетно од претходног става, носилац станарског права на стану који је власништво Министарства одбране Републике Српске, а који је након 14. децембра 1995. године остао у професионалној војној служби у било којим оружаним снагама ван територије Босне и Херцеговине, не сматра се избјеглицом нити има право на поврат стана у Републици Српској.

Избјеглицом се не сматра нити има право на поврат стана у Републици Српској ни носилац станарског права на стану из претходног става који је из истог стамбеног фонда бивше ЈНА или установљених фондова оружаних снага држава насталих на просторима бивше СФРЈ стекао ново станарско право или право које одговара том праву.

Све до сада донесене обавезујуће и коначне судске одлуке којима се налаже поврат стана носиоцу станарског права у складу са овим законом спроводи надлежни суд. Сваки покренути судски поступак везан за поврат стана носиоцу станарског права се наставља, осим у случају када га обустави носилац станарског права, док се нови захтјеви за поврат станарског права подносе надлежном органу у складу са чланом 18. овог закона.

VI - Допустивост

21. У складу с чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд такође има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

22. У складу с чланом 18 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући сходно закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

23. У конкретном случају, предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Окружног суда број 15 0 У 000370 10 У од 17. септембра 2010. године. При томе Уставни суд запажа да је апелант користио и ванредни правни лијек - захтјев за ванредно преиспитивање пресуде о ком је одлучио Врховни суд Пресудом број 15 0 У 000370 10 Увп од 4. децембра 2011. године, међутим да апелант није оспорио и ту пресуду, нити је обавијестио Уставни суд о тој одлуци. Стога ће Уставни суд испитати апелацију у оквиру апелационих навода који се односе на оспорене одлуке и поступак окончан наведеном пресудом Окружног суда. Оспорену пресуду Окружног суда апелант је примио 23. септембра 2010. године, а апелација је поднесена 19. новембра 2010. године, тј. у року од 60 дана како је прописано чланом 16 став 1 Правила Уставног суда. На крају, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. 3 и 4 Правила Уставног суда, јер није очигледно (prima facie) неоснована, нити постоји неки други формални разлог због којег апелација није допуштена.

24. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, те члана 18 ст. 1, 3 и 4 Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

25. Апелант сматра да му је оспореним одлукама повријеђено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, као и право на поштивање дом из члана II/3ф) Устава Босне и Херцеговине и члана 8. Европске конвенције.

Право на правично суђење

26. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и слободе из става 2. овог члана, што укључује:

е) Право на правично саслушање у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.

27. Члан 6 став 1 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основаности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правично суђење и јавну расправу у разумном року пред независним и непристраним, законом установљеним судом. (...).

28. У конкретном случају поступак се односи на питање повраћаја стана подносиоцу захтјева иако је апелант био у посједу стана на основу рјешења којим је тај стан додијељен његовој мајци и њему као члану породичног домаћинства. Уставни суд је раније усвојио став да сви захтјеви који се односе на спорове у вези с овим питањем потпадају под појам грађанских права и обавеза (види Уставни суд, Одлука број У 2/99 од 24. септембра 1999. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 20/99). Стога, Уставни суд сматра да је члан 6 став 1 Европске конвенције примјењив.

29. Имајући у виду апелационе наводе о кршењу права на правично суђење који се заснивају на тврдњи о погрешно утврђеном чињеничном стању и о погрешно примјени материјалног права, Уставни суд, прије свега, указује да сходно пракси Европског суда и Уставног суда, задатак ових судова није да преиспитује закључке редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене права (види Европски суд, Pronina против Русије, одлука о допустивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Наиме, Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је генерално задатак редовних судова да оцјене чињенице и доказе које су извели (види Европски суд, Thomas против Уједињеног Краљевства, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли је евентуално дошло до повреде или занемаривања уставних права (право на правично суђење, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и др.), те да ли је примјена закона била, евентуално, произвољна или дискриминаторска.

30. Уставни суд, дакле, према наведеноме ставу, може изузетно, када оцијени да је у одређеном поступку редовни суд произвољно поступао како у утврђивању чињеница тако и у примјени релевантних позитивно-правних прописа (види Уставни суд, Одлука број АП 311/04 од 22. априла 2005. године, став 26), да се упусти у испитивање начина на који су надлежни судови утврђивали чињенице и на тако утврђене чињенице примијенили позитивно-правне прописе. У контексту наведеног Уставни суд подсјећа и да је у више својих одлука указао да очигледна произвољност у примјени релевантних прописа никада не може да води ка правичном поступку (види Одлуку Уставног суда АП 1293/05 од 12. септембра 2006. године, тачка 25 и др.). Стога ће Уставни суд у конкретном случају, с обзиром на наводе апелације, испитати да ли су побијане одлуке засноване на произвољној примјени позитивно-правних прописа.

31. Уставни суд запажа да је у проведеном управном поступку и поступку управног спора утврђено да је подносилац захтјева стан користио на основу рјешења Команде гарнизона Требиње од 4. септембра 1984. године о додјели стана, те да није закључио уговор о коришћењу стана. Подносилац захтјева је ради потреба војне службе прекомандован из Гарнизона Требиње у Гарнизон Подгорица (Република Црна Гора), те је према потврди од 10. октобра 1992. године стан предао Гарнизону Требиње ради стицања приоритета у додјели стана у другом гарнизону. Органи управе и Окружни суд су утврдили да, с обзиром да је подносилац захтјева напустио стан у периоду између 30. априла 1991. године и 19. децембра 1998. године, има право да се врати у њега у складу с одредбом члана 14 Закона о престанку примјене, који је у конкретном случају и примјењен.

32. У вези с наведеним, у контексту статуса подносиоца захтјева за повраћај стана, Уставни суд превасходно подсјећа да је слична правна питања, у контексту захтјева за повраћај стана лица које је предало стан власнику стана разматрао у својој Одлуци АП 816/10 од 22. октобра 2013. године (види Уставни суд, Одлука број АП 816/10, "Службени гласник Босне и Херцеговине", број 90/13, став 37). У том предмету Уставни суд је утврдио да нема кршења члана 6 став 1 Европске конвенције у ситуацији када су редовни судови одбили апелантов захтјев за повраћај стана у Брчко дистрикту БиХ, који је апелант (апелант је бивши носилац станарског права) напустио због прекоманде у Ниш. У тој одлуци, на коју се Уставни суд сада позива, је наведено да Уставни суд запажа да је Апелациони суд у односу на апелантов захтјев за повраћај предметног стана у посјед у образложењу оспорене пресуде дао разлоге зашто је требало да се одбије апелантов захтјев, позивајући се при том на релевантне одредбе Закона о враћању напуштене имовине, Закона о измјенама и допунама, те одредбу члана 4 став 3 Правилника о становима у ЈНА. Наиме, Уставни суд запажа да из образложења оспорених пресуда произилази да у конкретном случају нису испуњени услови у смислу одредбе члана 12 Закона

о враћању напуштене имовине за доношење рјешења о враћању апеланту предметног стана у посјед, будући да је апеланту као ранијем носиоцу станарског права на предметном стану то право престало на законит начин. При том Уставни суд запажа да су судови јасно указали да је наведени закључак заснован на утврђењу да се апелант, због прекоманде у Ниш, с породицом 7. априла 1992. године иселио из тог стана, те да је накнадним актом од 29. априла 1992. године потврдио да је стан предао својом вољом, те да је апелант ријешно своје стамбено питање. Имајући у виду наведено, те чињеницу да је након апелантовог иселења, у складу с одредбом члана 4 став 3 Правилника о становима у ЈНА, тај стан дат на коришћење трећем лицу, као лицу запосленом у Гарнизону Брчко, Уставни суд не види произвољност у закључку органа управе, односно Основног суда и Апелационог суда, када су на основу provedених доказа утврдили да је апелантово станарско право престало, будући да је својом вољом стан предао Команди гарнизона у Брчком због добијања стана у Команди гарнизона у Нишу. Уставни суд не види произвољност у закључку оба суда да је апелантов захтјев за поништење наведеног рјешења [којим је трећем лицу Д. Д. додијељен предметни стан] неоснован. Наиме, у образложењу пресуда је јасно указано да је рјешење којим је стан додијељен трећем лицу донесено након што је претходно испуњен услов у складу с одредбом члана 4 став 3 тада важећег Правилника о становима у ЈНА, будући да се апелант као ранији носилац станарског права на том стану, због прекоманде у Ниш, одселио из стана, а да је Д. Д. вратио Команди гарнизона двособан стан који је до тада користио (оп. цит. АП 816/10, ст. 37. и 38).

33. Уставни суд запажа да је у конкретном случају подносилац захтјева прекомандован из Гарнизона Требиње у Гарнизон Подгорица у оквиру мирнодопских потреба војне службе коју је обављао, те је из тих разлога напустио и предао Команди гарнизона Требиње стан с правом приоритетног рјешавања стамбеног питања у другом гарнизону. Имајући у виду закључак Уставног суда у наведеној Одлуци АП 816/10 да је носиоцу станарског права престало станарско право због прекоманде и добровољне предаје стана Команди гарнизона, који се одмах након тога даје на коришћење и откуп, Уставни суд сматра да се наведени став односи и на конкретни случај. Наиме, из чињеница предмета произишало као неспорно да је с предметним станом поступљено идентично, будући да је стан додијељен апелантовој мајци рјешењем Команде гарнизона Требиње од 20. априла 1993. године као мајци погинулог бораца Војске РС-а. Стога, Уставни суд у конкретном случају у оспореној пресуди не може да нађе образложење које би испуњавало стандарде права на правично суђење за став органа управе и Окружног суда да подносиоцу захтјева, према члану 14 Закона о престанку примјене, припада право на повраћај стана који је добровољно предао Команди, дакле – није га напустио због ратних околности у Босни и Херцеговини, и који у таквом случају уопште не може да се сматра напуштеним ни формално ни неформално у смислу члана 1 став 2 Закона о престанку примјене, будући да је на том стану подносиоцу захтјева станарско право престало на законит начин примјеном прописа који су донесени прије ратног сукоба у Босни и Херцеговини.

34. Такође, Уставни суд примјећује да је циљ доношења Закона о престанку примјене било враћање на стање које је било 30. априла 1991. године у погледу стечених станарских права, те да је *ratio legis* Закона да се он примјењује на лица која су, због ратних околности, била доведена у положај избјеглице или расељеног лица, што по оцјени Уставног суда нису околности у конкретном случају. Имајући у виду околности конкретног случаја, тј. чињеницу да је подносилац захтјева добровољно предао стан ради прекоманде, који се према прописима одмах даље давао на коришћење и откуп, Уставни суд закључује да је у овом управном поступку и поступку управног спора у односу на захтјев подносиоца захтјева за повраћај стана произвољно примјењено материјално право.

35. С друге стране, у односу на апелантов захтјев за повраћај предметног стана у посјед, Уставни суд запажа да су се органи

управе и редовни судови на различите начине изјашњавали о праву и статусу апеланта, посебно у свјетлу закључка да подносилац захтјева има право да се врати у предметни стан. Уставни суд запажа да је Врховни суд сматрао да, уколико подносиоцу захтјева не би припадало право на враћање стана у посјед у тој ситуацији би престао и основ за иселење апеланта, а имајући у виду да је апелантовој мајци рјешењем Команде гарнизона Требиње од 20. априла 1993. године тај стан додијељен на коришћење, који је користила све до своје смрти 2001. године, из чега произишало да тај стан није био у категорији напуштених станова, о праву апеланта да настави коришћење тог стана или да из њега исели, требало би да се одлучи примјеном одредаба члана 21 у вези с чланом 6 став 1 Закона о стамбеним односима у одговарајућем судском поступку у смислу одредаба члана 7 Закона о приватизацији државних станова. Уставни суд даље истиче да је у коначници Окружни суд закључио да, у ситуацији када подносиоцу захтјева припада право на враћање у посјед стана, онда апелант ни под којим условима и без обзира на чињенице које је изнио током поступка и у тужби није могао да стекне право коришћења или станарско право на том стану. У том контексту Уставни суд запажа да су се, иако је апелант у претходној фази истог управног поступка иселењем из тог стана, у коначници у оспореним одлукама органи управе и суд превасходно бавили статусом подносиоца захтјева, због чега је апелантов захтјев за повраћај у посјед стана остао недовољно разјашњен и досљедно томе нејасан с аспекта примјене материјалног права. У вези с тим, Уставни суд наглашава да закључци Уставног суда да су органи управе и редовни суд произвољно примјенили материјално право у односу на захтјев подносиоца захтјева, у конкретnoj ситуацији ставља пред Окружни суд задатак да у новонасталим околностима детаљно размисли статус предметног стана као и статус апеланта у односу на тај стан. При томе Уставни суд наглашава како околност да је закључио да су органи управе и суд произвољно примјенили материјално право када су закључили да подносиоцу захтјева припада право на повраћај стана ни на који начин не прејудуцира релевантне импликације тог закључка на права и статус апеланта. Међутим, Уставни суд закључује да апелант који је у поступку учествовао као правни интересент и који је стан користио као члан породичног домаћинства његове мајке, који јој је додијељен 1993. године, и с којом је према утврђењу управних органа користио стан до њене смрти, има правни интерес да о његовом захтјеву за повраћај стана одлуче надлежни органи у свјетлу утврђених чињеница.

36. Имајући у виду наведено Уставни суд закључује да је у конкретном случају повријеђено апелантово право на правично суђење загарантовано чланом II/3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције.

Остали наводи

37. Имајући у виду закључак Уставног суда о повреди права на правично суђење Уставни суд сматра да није неопходно да разматра апелантове наводе о повреди права на дом из члана II/3ф) Устава Босне и Херцеговине и члана 8 Европске конвенције.

VIII - Закључак

38. Уставни суд закључује да је дошло до кршења права из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, када произвољно примјена материјалног права на захтјев за повраћај стана пријератног корисника има импликације на рјешавање права и статуса апеланта у погледу предметног стана.

39. На основу члана 59 ст. 1 и 2 и члана 62 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

40. Сходно члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

877 Закон о држављанству Републике Српске 1

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

878 Уредба о Јединственом регистру штета..... 6

879 Уредба о измјени и допуни Уредбе о приоритетној помоћи за санацију штете на стамбеним објектима изазване поплавама у Републици Српској у мају 2014. године 7

880 Одлука о одобравању средстава, број: 04/1-012-2-1338/14..... 7

881	Одлука о давању сагласности на План утrophка средстава, број: 04/1-012-2-1354/14	7	Рјешење о именовању представника Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини акционара “Техногас-Какмуж” а.д. Петрово	11
882	Одлука о давању сагласности на Програмске активности у 2014. години невладиних организација/удружења произишлих из антифашистичке и ослободилачке борбе током 20. вијека и Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске	8	МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ	
883	Одлука о утврђивању услова, стандарда и критеријума за избор и именовање чланова Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам “Игриште” Власеница ...	8	888	Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству просвјете и културе
884	Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање чланова Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам “Игриште” Власеница	8	МИНИСТАРСТВО РАДА И БОРАЧКО-ИНВАЛИДСКЕ ЗАШТИТЕ	
885	Одлука о допуни Одлуке о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-1327/14	9	889	Закључак о стављању ван снаге закључака о исправци техничке грешке у Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству рада и борачко-инвалидске заштите, број: 16-01-020-43/12, од 09.04.2012. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 46/12)
886	Одлука о допуни Одлуке о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-1328/14	9	САВЕЗ СИНДИКАТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ - СИНДИКАТ ОБРАЗОВАЊА, НАУКЕ И КУЛТУРЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
887	Рјешење број: 04/1-012-2-1329/14	10	Посебни колективни уговор за запослене у области образовања и културе Републике Српске....	18
	Рјешење о постављењу в.д. помоћника министра за енергетике у Министарству индустрије, енергетике и рударства, број: 04/1-012-2-1345/14	10	РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
	Рјешење о постављењу в.д. помоћника министра за рударство и геологију у Министарству индустрије, енергетике и рударства, број: 04/1-012-2-1346/14	10	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Доњи Гаљиповци, општина Прњавор, број: 21.04/951-391/14	24
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности руководиоца Централне јединице за хармонизацију за финансијско управљање и контролу и интерну ревизију у Министарству финансија Републике Српске	10	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бакинци, општина Лакташи, број: 21.04/951-390/14	25
	Рјешење о разрешењу помоћника директора - главног републичког ветеринарског инспектора	11	ФОНД ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника директора – главног републичког ветеринарског инспектора у Републичкој управи за инспекцијске послове	11	Правилник о допунама Правилника о условима и начину остваривања права на продужену медицинску рехабилитацију у специјализованим установама за рехабилитацију	25
	Рјешење о разрешењу представника Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини друштва капитала “Трудбеник” а.д. Добој	11	Правилник о измјени и допунама Правилника о праву на медицинска средства	25
	Рјешење о именовању представника Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини друштва капитала “Трудбеник” а.д. Добој	11	Правилник о допунама Правилника о принципима, условима и критеријумима за закључивање уговора са даваоцима здравствених услуга у Републици Српској у 2014. години	26
	Рјешење о разрешењу представника Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини друштва капитала “Техногас-Какмуж” а.д. Петрово	11	Саопштење о укупним издацима за обавезно здравствено осигурање Фонда здравственог осигурања Републике Српске за 2013. годину	27
			УСТАВНИ СУД БиХ	
			Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 5220/10	27
			ОГЛАСНИ ДИО	16 страна

